

مرکز مطبوعاتی
باعت تلفاسف است که بخش زیادی از محلات این منطقه زمین های کشاورزی و باغات بوده امروزی هیچ اثری از آن باقی نمانده است

منطقه ۱۴ شهرداری تهران ارزیابی زیست پذیری

در ارزیابی زیست پذیری منطقه ۱۴ شهر تهران باید نازک آن که این منطقه با دارا بودن بافت فرسوده ای معادل ۱۷.۷ درصد به مساحت ۲۵۷ هزار ۱۴۵۵ هکتار مساحت موجود، دچار چالش جدی در مقابله با بحران های طبیعی است. از طرف دیگر زیست پذیری این منطقه با قرار گرفتن در خط عبور آلودگی هوا و وجود دو محور پر ترافیک امام علی (ع) و اتوبان بسیج، با حجم زیادی از آلودگی هوا و بروز است که نفس مردم را به صورت مکرر تنگ می کند. در کنار دو بحران فرسودگی آلودگی هوا گذر دو مسیر سبزه خصار و لویزر از ترافیک زیاد اضافه کرد که در زمان های بارندگی و طغیان رودخانه هلمه های منطقه را بمشکل مواجه می سازد هر چند که توسط مدیریت شهری کتالی های در این خصوص ایجاد شده یادر دست ساخت است. علاوه بر حجم زیاد مشاغل آلاینده همچون تعمیر گان ماشین های سنگین، بیخچال سازی و مونتاژ یک سازی ها مشکلات زیست محیطی این منطقه را تشدید می کنند. این منطقه همبطور در زیست پدیده نفضی سبز یکبار دچار مشکلات است و فشار جمعیتی زیادی بر فضای سبز موجود وجود دارد. باعث تلفاسف است که بخش زیادی از محلات این منطقه، زمین های کشاورزی و باغات فرسوده امروزی هیچ اثری از آن باقی نمانده است و شهرسازی غیر اصولی فضای سبز این منطقه را به کمترین حد پایین ترین سطح استاندارد رسانده است. لذا به نظر می آید در خصوص این منطقه برای زیست پذیری تر کردن آن تا شاهد کاهش جمعیت کیفی و جایگزینی آسیب های اجتماعی دیگر مناطق در آن نباشیم، باید اقداماتی بر اساس طرح تفصیلی و سند توسعه منطقه صورت دهیم.

- ۱- بانوسازی بافت فرسوده علاوه بر ایجاد معیار قبل دسترسی اس تراکمان گسترش سرس ته های فضای سبز از طریق ایجاد کتیم، باتو جه به است شوربکی جدیدی که برای بافت فرسوده در نظر گرفته شده است، همت شوراییان در تمام محلات امری ملطد فکا بار فرهنگی، ساکنان محلات، اقاوع کرده و وزارت کنند که با جمعیت یلو که های ساختمانی خطر تهدید بافت فرسوده را از سر منطقه کمک کند.
- ۲- در کنار بافت فرسوده مشاهده شده فضاهای بی دفاع شهری زیادی هستنیم، زمین های خالی که هیچگونه ساخت و سازی در آنها صورت نگرفته است. این فضاهای خالی فرصت زیادی برای زوری گیری، کارتن خوابی و دیگر آسیب های جدی که در دست در حالی که باید مدیریت را یک بخش شوراییان تکلیف این زمین ها را مشخص کنند. صورتی که ساکنان تا مایل به فروش دار نداشته باشند تبدیل آینه سه راه های خدماتی و بافضای سبز فرصت های بهره گیری از خدمات و امکانات برای شهروندان ایجاد کنند.
- ۳- مساله دیگر جایابی با دگان های نظامی در منطقه است. وجود این مراکز خود تاثیر زکتر، یعنی انبساط را در مساحت های خدماتی است طی مکانیت و توافق که باید با دگان های منطقه صورت گرفته است، ان شاء الله شاهد اقدامات مفید در آینه در این خصوص خواهیم بود.
- ۴- مساله دیگر جایابی اصناف و مشاغل آلاینده است. زمانی که این مشاغل در این محدوده شکل گرفته بود مشاهده گسترش تهران به این اندازه منبوجده یولی امروزی به این مشاغل که در بالا به اشاره کردیم مشکلات تنفسی و زیست محیطی زیادی ایجاد کرده اند و ضرورت دارد که هر چه سریع تر در این خصوص توسط شهرداری منطقه اقدامی صورت گیرد.

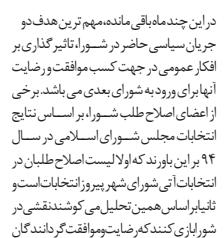
ناب رئیس شورای اسلامی شهر تهران

افزایش آبربری سازمان های مردم نهاد در حوزه سلامت

معان امور اجتماعی وزیر بهداشت گفت: تعداد سازمان های مردم نهاد حوزه سلامت از ۴۵ نهاد در سال ۹۲ به ۸۲ اسمن در سال ۹۴ افزایش یافته است. به گزارش پایگاه خبری سازمان های غیر دولتی ایران (وطن) و محمد مادی ایازی در برهه آخرین آمار و فعالیت های این معاونت به مناسبت دهه فجر گفت: ارتباط مستقیم با بیش از ۱۵ هزار خیر و جذب و سازماندهی بیش از ۶ هزار میلیارد ریال از طریق مشارکت خیرین محقق و حقوقی از جمله اقدامات انجام شده حوزه اجتماعی وزارت بهداشت در دولت یازدهم است. وی افزود: انجمن تالاسمی ایران، انجمن دیابت ایران، انجمن هوفیلی ایران، مجمع خیرین سلامت کشور، انجمن حمایت از بیماران کلیوی، انجمن سلامت خانواده ایران و مؤسسه حکماز جمله سن های فعالی هستند که در این دوره فعالیت های چشمگیری داشته اند. معان امور اجتماعی وزیر بهداشت در میان و آموزش پزشکی به بخشی از فعالیت های مشارکت خیرین در ایجاد زیرساخت های پزشکی بهداشتی - درمانی اشاره کرد و گفت: کمک به بازسازی و نوسازی بیمارستان های فرسوده ایجاد تخت های درمانی استانی جدید ساخته شده بهداشت، احداث مراکز بهداشتی - بیمارستانی ایجاد مراکز انتقال در کشور، ایجاد کلینیک جامع (MS) دیابت (ایجاد کلینیک ویژه در مودرگانگاز جمله این فعالیت هاست.

چرایی دامنه دار بودن درخواست های سیاسی در شورای شهر تهران

عابدین ساراری اسکندر روزی سه شنبه به دلیل حضور رسانه ها خبری از اعضای شورای شهر تهران موضع گیری های سیاسی میکنند که گاهی به درخواست های تند و تیز افزایش می انجامد. در واقع بخشی از این مطالبات با هدف تاثیر گذاری بر افکار عمومی صورت می پذیرد. د نامتعارف و گاه کابری قابل قبول بودن این دعاها، مساله ای نیست که در این نوشتار به آن پرداخته شود. گر چه نقد این رفتار ها از این منظر نیز کم ضرورت اخلاقی و مدنی است. در این نوشتار میگویم شمه به تحلیل و برررسی چرایی روند ریزه تیز باید این دعاها تا انتخابات آتی شورای شهر بدرام قبل از ورود به بحث ذکر چند نکته ضروری است: نکته اول اینکه سطح مشارکات سیاسی در این مقطع زمانی و به خصوص بعد از وقوع پدیده چوبی ها و واگذاری املاک شهرداری و حادثه هلیکوپتر آذربایجان است. از طرفی دو گروه سه یا چهار نفر در دو طبقه اصولگرا و اصلاح طلب چنین نقشی را ایفا می کنند و سایر اعضا در این فرایند، حداقل حضور رسانه ای بر رنگی ندارند. نکته بعدی این است که فرایند سیاسی شدن شورا و افزایش تنش در آن، با توجه به هزینه های زیادی که شهر تهران برای فعالیت شورای امیرداد دارا دهنه های بلند اندازد. شوراها رهنه های تصمیم گیری شور او غیر (تأخیر سیاست است و تقوی و چه سیاست بر وجه تکنیکی، فنی و آمار کمی شورای افزایش قابل قبول است و این مساله یعنی سیاسی شدن شورا در شرایطی که شهر تهران با چالش های کلان و خرد متعددی دست و پنجه نرم میکند. نقد قابل بخشش و غیر قابل فهم است.

در این چند ماه باقی مانده مهم ترین هدف دو جریان سیاسی حاضر در شورا، تاثیر گذاری بر افکار عمومی در جهت کسب موافقت و رضایت آنها برای ورود به شورای بعدی می باشد. برخی از اعضای اصلاح طلب شورا، بر اساس نتایج انتخابات مجلس شورای اسلامی در سال ۹۴ بر این باورند که در اولیست اصلاح طلبان در انتخابات این شورای شهر پیروز انتخابات است و ثابرای اساس همین تحلیل می کوشند نقدی در شورای اصلاح طلبان را می بینند، به دست آوردن از این روند پذیرش نقش سیاسی بر رنگ نتیجه طبیعی این فرایند می باشد. در جریان اصولگرایی وضع به گونه دیگری است، بخشی از آنها بر این باورند که احتمال است دست دادن شورا برای بعدی وجود دارد. از این رو تلاش آنها در جهت افزایش ضرب بقای آنها در شورای بعدی می باشد. احتمال کند یا نپوی شهر را کتونی تهران نیز می تواند بر متغیرهای معادله سیاسی این در جریان بیغرا بیدان این در فضای مکرر خبری می کوشند در جهت بعدی قرار گیرند و بخشی که به دنبال تداوم وضع موجود در مدیریت شهری هستند، افزایش کشش های سیاسی قابل تحلیل می باشد.

۳۰ درصدی در میزان آرایااست جمهوری، می توان به میزان مشارکت مردم در انتخابات شوراها رسید (چون به طور معمول بخشی از مردم که به انتخابات ریاست جمهوری رای می دهند برای در صندوق شوراها نمی آیند). میزان مشارکت مردم در شهر تهران در انتخابات ریاست تلهی از متغیرهای فراملی مانند نوع مواجهه با پدیده ترامپ، امریکا و سایر تحولات میدانی عوامل مهمه و متغیرهای ملی مانند نوع مواجهه دولت با پدیده کربد و بیکاری و نیز نوع سیاست و روزی اصلاح طلبان و اصولگرایان در انتخابات آتی می باشد. به دلیل سیالیت و پیچیدگی متغیرهای فوق و کلیدی های جامعه ایرانی - سرد دو دقیق تابع سقوط قدری باید با احتیاط و احتیاطات همراه باشد. در این خصوص چندین دیدگاه وجود دارد. یک دیدگاه بر این باور است که در عمیق کربد و توانکری دولت در حل مساله بیکاری میزان مشارکت مردم در سطح بالای نمی باشد. از این رو در این مدل، میزان مشارکت مردم در شهر تهران بالایی باشد و این مساله نتایج متفاوتی در انتخابات شوراها رقم میزند. دیدگاه دیگری بر این باور است که دو گانه فقر، ثروت و توزیع نامتوازن ثروت و منابع می تواند میزان مشارکت مردم را برای بعدی افزایش دهد. اما بر اساس دیدگاه فلافلان به این نظر به در بخش مربوط به مختصات جامعه توده ای، اساسا نمایندهای برای حضور در انتخابات ندارد. (گروه عمدتا اشاره نشان به عدم حضور رییس جمهور ملی در انتخابات آتی می باشد). یک دیدگاه دیگر نیز بر این باور است که میزان مشارکت مردم شهر تهران به دلیل پدید آمدن شش اثرات مثبت ناشی از برنامه در حوزه اقتصاد در سال جاری و نوع سیاست و روزی خبری های از جمله اصولگرایان، بالاست و در شرایط مشارکت بالا در شهر تهران اصلاح طلبان و اعتدال گرایان پیروز انتخابات هستند. در خصوص میزان مشارکت در انتخابات تهران، وضعیت گروه های سیاسی در انتخابات آتی مهم می باشد. در خصوص نحوه ورود و اصلاح طلبان دودیدگاه وجود دارد. برخی بر این باورند که این گروهها بر اساس تحلیل قطعی «پیروزی در انتخابات آتی» نمی توانند به روی ۲۲ نفر در مدیریت شهر تهران از میان ژنرال های مدعی به اجماع برسند و در نتیجه آن رفتارها تقویت شده و پدیده سنال ۹۴ در انتخابات مجلس تکرار نمی شود. گروهی به گونه دیگری فکر می کنند و مبنای تحلیل نشان این است که تجارب قبلی این جریان آنها را قادر به حضور منسجم در انتخابات نمی کند. این گروه میزان مشارکت مردم در مراسم ترحیم آیه الله هاشمی را دلیلی بر میزان مشارکت بالا و امتداد پدیده سنال ۹۴ می دانند و بر این اساس می کوشند لیست واحدی ارائه نمایند بنابراین لیست میکل یوان است که میگزیمز

شوند و تأثیرات سیاست وری بخش هایی از اصولگرایان در چند مساله آتی عملی بافت حضور معادل مردم در شهر تهران میشود و در نتیجه در طبقه ایگت اصلاح طلبان در نتیجه انتخابات آتی شهر تهران می ماند. ۳- به نظر می رسد عملکرد ژورنالیست ها و چهره های مردم در شورای شهر که مانند مساله های راهبردی چهره های خارج از دولتی اصلاح (اصلاح طلب، اصولگرا) اقدری سخت منظر می رسد نکته کلیدی این است که هر کدام از گزینه های بالا رخ دهد، شورای بعدی تهران سیاسی خواهد بود به دلیل اینکه مردم تهران لیست های مردم در شهر تهران بالا باشد و این اصولگرایان در چند مساله آتی عملی بافت حضور معادل مردم در شهر تهران میشود و در نتیجه در طبقه ایگت اصلاح طلبان در نتیجه انتخابات آتی شهر تهران می ماند. ۳- به نظر می رسد عملکرد ژورنالیست ها و چهره های مردم در شورای شهر که مانند مساله های راهبردی چهره های خارج از دولتی اصلاح (اصلاح طلب، اصولگرا) اقدری سخت منظر می رسد نکته کلیدی این است که هر کدام از گزینه های بالا رخ دهد، شورای بعدی تهران سیاسی خواهد بود به دلیل اینکه مردم تهران لیست های مردم در شهر تهران بالا باشد و این اصولگرایان در چند مساله آتی عملی بافت حضور معادل مردم در شهر تهران میشود و در نتیجه در طبقه ایگت اصلاح طلبان در نتیجه انتخابات آتی شهر تهران می ماند.

گزارش دبیر شورایاریی منطقه ۲۰ در صحن شورای شهر

جدایی «ری» از تهران سیاسی است

۱- از معضلات و مشکلاتی که در گزارش اردیبهشت ماه سال جاری در شورای شهر توسط شورایاریی منطقه ۲۰ ارائه داده شد و بعداز نظرات ستادی شورای شهر یوزد مکرر کتالی باقیات و در خصوص تعیین نام پیروزه بنام شیخ صدوق رحمه الله علیه این پیشنهاد به کمیته نامگذاری داده شد.

طرح به سر راه تفتی آید که یکی از محل های متصل شهرستان ورامین تهران بود که با افتتاح و بهره برداری از بخشی از بل مشکل و گرم ترفیق آجل حل شده و امید است تا سر سال آینده طرح با جوشنی اش کامل بهره برداری شود. دسترسی یلو در ستوده آردگان که مطالبه دو منطقه ۱۶ و ۲۰ بود که محمدلله با جهریکار کار شده و به کار باقیمد برای حل این مشکل روشن ملند. طرح ادامه مترو و خط ۶ تاضلع غربی حرم مطهر حضرت عبدالعظیم که با افتتاح و بهره برداری از آن تعداد ایستگاههای شهری از مترو تهران ۷ - ۳ اردا میزمر محلجه مشکل فرامحلایر طرح کردیم که با جوشنی اش بشرح زیر است:

محلہ نظیر ایلا باطر خط لعل محلہ قدسیہ تملک و بساختنشرا محلہ محله صفاییه گورستان ماشین آلات، راه سازی و مشاغل مزاحم در محدوده ی دژ تاریخی ریشکان باقیمد ۲۰۰۰ ساله و کارخانه تعطیل شده سیمان ری که آمادگی تحویل خصوصی برای تبدیل آن به موزه صنعت است. (چابچه گردشگری)

محلان یلو، به شهید غشوری؛ تملک گاز ار جو کار و تبدیل آن به ایستگاه تور محلہ فیروز ابادی؛ ساساندهی گورستان امام زاده عبدالله (ع) و مشکلات بیمارستان فیروز ابادی محلہ محمدشاهت مغضلات باغ لاله محلہ علینین؛ مغضلات آمینتی آن و عدوجوند درگاه محلہ نفر آیدوشامه آید؛ بافت فرسوده اطراف حرم مطهر و توجه با قانسون حمایت از طرح به سازی ونوسازی بافت های فرسوده در امون حرم های مطهر مصوب ۱۳۸۴ در ماده واحده آمده و تا باید به ۸۸،۹۲ حرم حضرت و ترفاقی)

محلہ دیلمان، تملک و بساختن سراي محلہ منصوره به منگل، تملک نگاهانفاق محلہ ولی آباد، عدم رونو شیده کردن کتالی محلہ وسط محلہ می کرد.

محلہ سرخیت، عدم وجود خدمات زائرین، رفع کانکس شهرداری در خیابان حرم، نیاز به احداث هتل در اطراف حرم

و نیز در آخر ترساییی دبیران دبیر شورایاریی منطقه ۲۰ طرح کرد که ما انتظار داشتیم که دوره چهارم شورای شهر تهران به موضوع سیاسی جدایی ری از تهران پایان دهد که متأسفانه چنین نشده و در آستانه انتخابات مجلس اهن اباد کتالی فاضلاب محلہ ۱۳ معضلات خیابان شهید شهید شاهراه محلہ دولت آسید بافت فرسوده فله دولت آید که به لحاظ نفوذ پذیری کلما سلاز ساز خواهد بود.

محلہ جوامرد قصاص، دکال های فشار قوی ملک آید که معضل زیست محیطی واقعہ انسانی در پی دارد و بارها با مطرح شده است دولت متکس العملی نشان نداده است و طی نامه ای به ریاست محترم جمهوری مطرح داده شده است.

دنیاهای

جای سوال است که با توجه به طولانی شدن آتش سوزی چرادستور تخلیه صادر نشده و فرماندهی واحداوزام درمان بحران بخصوصی در ۴۸ ساعت اولیه وجود نداشته است

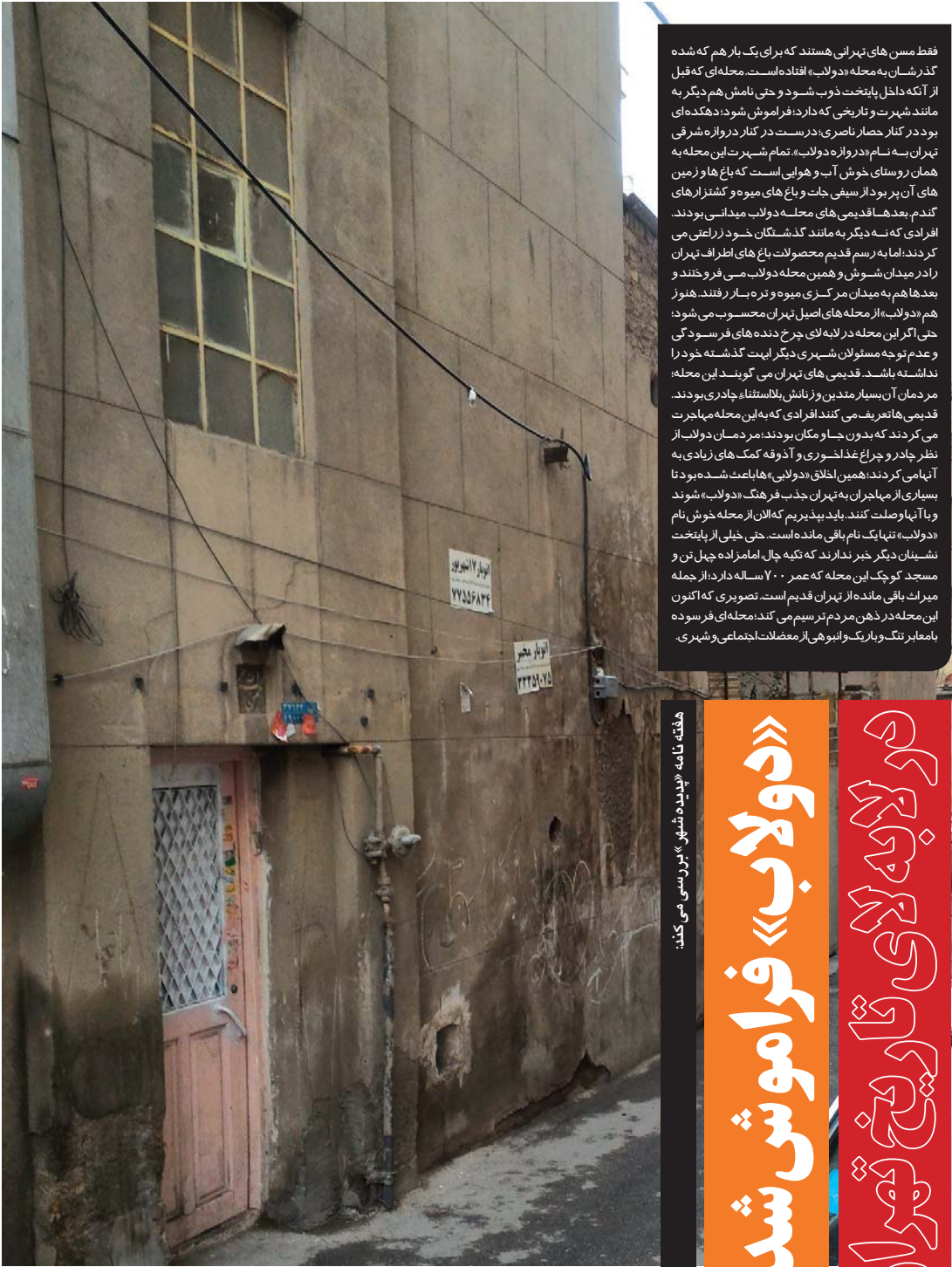
حضور قالیباف در شورا برای پاسخ به ابهامات پلاسکو

رئیس کمیسیون عمران و حمل و نقل شورای شهر تهران از بهانه‌های ریسش شورای شهر تهران در خواست کرد تا جلسه یکشنبه هفته آینده با حضور شهردار تهران و به صورت علنی و در راستای پاسخگویی به ابهامات مختلف حادثه پلاسکو، بر گزار شود. به گزارش کفالت رسمی اطلاع رسانی د کتر دنیامالی، رئیس کمیسیون عمران و حمل و نقل شورای اسلامی شهر تهران، در سیصد و بیست و پنجمین جلسه علنی شورای شهر تهران در تذکر پیش از دستور خود با اشاره به ابهامات مختلف حادثه پلاسکو گفت: به نظر می رسد شورای باید بررسی دقیق تری در این خصوص و بخصوص در اصل علت آتش سوزی و نظارت بر حسن پوشش حادثه انجام دهد و بر همین اساس پیشنهاد می شود تا د کتر محمد باقر قالیباف شهردار تهران در جلسه یکشنبه هفته آینده شورای شهر حضور یابد که پیشنهاد می شود جلسه شورای به صورت علنی بر گزار شود تا در این جلسه به بررسی ابهامات مختلف پرداخته و علاوه بر ارائه گزارش، توضیحاتی نیز در پاسخ به ابهامات و سوالات بدهند. وی با بیان اینکه ابهاماتی در خصوص حادثه پلاسکو وجود دارد، گفت: جای سوال است که با توجه به طولانی شدن آتش سوزی چرادستور تخلیه صادر نشده و همچنین مستنداتی داریم که فرماندهی واحداوزام در زمان بحران بخصوص در ۴۸ ساعت اولیه، وجود نداشته است. رئیس کمیسیون حمل و نقل و عمران شورای شهر تهران افزود: جای سوال است که چرا دو در صد بودجه آتش نشانی از محل درآمدها اختصاص داده نشده و بر همین اساس پیشنهاد می شود شهردار تهران در جلسه روز یکشنبه حاضر شوند.

رئیس کمیسیون عمران و حمل و نقل شورای شهر تهران

۱۷ درصد محدودده کوهستانی تهران در معرض «زمین لغزش»

به گزارش پایگاه اطلاع رسانی انجمن علمی اقتصاد شهری ایران، زمین لغزش و حرکت های توده های خاک و مواد دامنه ای، فرمی از فرآیندهای ژئومورفولوژیکی هستند و از دیدگاه مکتب مدیریت مخاطرات طبیعی نوع خاصی از سوانح طبیعی قلمداد می شوند. وقوع این نوع پدیده ها هر ساله در بخش هایی از کشور ما و همچنین سایر نقاط جهان، خسارات جانی مالی و زیست محیطی قابل توجهی رلیهمر ایدارد. حرکت توده های شامل کلبه جابجایی ها و جانشدگی های خاک و مواد سنگی به سمت پایین دامنه هاست و انواع مختلفی دارد که لغزش ها یکی از رایج ترین آنهاست. زمین لغزش عبارت است از حرکت و جابجایی بخشی از مواد سطحی دامنه ها در امتداد یک سطح گسیختگی مشخص، که به طور طبیعی و تحت تاثیر عوامل مختلف به خصوص نیروی جاذبه زمین در دامنه های شیب دار انجام می شود. این پدیده معمولا یادر جاتی تغییر در ساختار طبیعی خاک همراهمی. عوامل متعددی در ناپایداری سطوح مؤثر هستند که مهم ترین آن ها شرایط توپوگرافی، رطوبت و بارندگی، رودخانه ها و زهکش های طبیعی، ویژگی زمین ساخت و لرزه خیزی ساختار زمین شناسی ساختمانی می باشند. بررسی های ژئومورفولوژیکی در فعالیت های عمرانی به منظور طراحی و اجرای بناهای مقاوم و زیربنایی ضرورت دارد. در دهه های اخیر، گسترش فعالیت های عمرانی بدون در نظر گرفتن بررسی های ژئومورفولوژیکی، خسارت های جبران ناپذیری رلیهمر ایدابدیال داشته است. الگوی توسعه شهری در دامنه ها باید تابع فرآیندهای آن دامنه باشد. فرآیندها و پدیده های ژئومورفولوژیکی شهر و دامنه در تعادل با یکدیگر بندگیکنند. سنگلای که دامنه بر شبیه به شکل شطرنجی قطعه بندی می شود و یک لایه شهری روی آن ایجاد می گردد، می تواند به مثابه یک لایه همبندگی روی دامنه عمل کند. زمین های شیب دار نواحی کوهپایه ای کلان شهر تهران به این شکل قرار داشته اند و بنابراین در معرض حرکت دامنه ای از نوع زمین لغزش قرار دارند. در محدوده تهران به ویژه قسمت های شمالی آن از جمله فرحزاد تهران، شرایط مستعدی برای لغزش وجود دارد. بررسی صورت گرفته نشان می دهد که برخی از محدوده های کوهستانی کلان شهر تهران مستعد حرکت لغزشی باخطر متوسط به بالا هستند. در حدود ۸۷۵ هکتار (معادل ۳۱/۷ درصد) از مناطق مسکونی محدوده های کوهستانی شهر در پهنه های باخطر متوسط به بالا توسعه یافته اند. انطباق خطر حزم فعلی کلان شهر تهران بازم پهنه های کم خطر و پرخطر (خطر متوسط به بالا) نشان می دهد که این دو خط انطباق خوبی با یکدیگر ندارند (به ویژه در بخش های مرکزی). محدوده های بین حوضه وسک (صحرک) تا حوضه سوهک می یابست: از نظر حرکت لغزشی به عنوان محدوده های ویژه مورد توجه قرار می گیرند. توسعه شهر در پهنه های پرخطر این محدوده جلوگیری به عمل آید. همچنین با بستن کلبه کار برهای مختلف شهری از جمله کاربری های مسکونی با استفاده از روش تکنیک های مهندسی یابایداز شوند.

در لایه های تاریخ تهران
«دولاب» فراموش شده
هفته نامه «پدیدار شهر» بررسی می کند.

هزار پنج شنبه ها مسن ترهای محله «دولاب» برای خواندن فاتحه هم که شده سری به قبرستان چهل تن می زند. آنها اعتقاد دارند که اجدادشان از ۱۵۰ سال قبل تا سال ۱۳۵۰ در این قبرستان که برای «دولابی» ها بود دفن شدند و بعد از گذشت نزدیک به نیم قرن این آرامستان به فضای سبز تبدیل شده است. هر چند افسانه های زیادی برای بقعه چهل تن سینه به سینه نقل شده است و از این محل به عنوان آرامگاه ۴۰ نفر از یاران حضرت علی (ع) تا چهل زن پاک دامن داستان های زیادی نقل می شود. اما قدیمی های «دولابی» اعتقاد دارند که تمام این روایات ها اشتباه است و این قبرستان تنها آرامگاه اجداد آنهاست. قدیمی ها اعتقاد دارند که اجدادشان «دولاب» را همیشه از دولت ها جدا کرده بود. حتی مردگان خود را در مکان دولتی دفن نمی کردند. وارد محله که می شویم؛ اولین مسأله ای که به چشم می آید، خیابان های تنگ و باریکی است که دو طرف آن به پارکینگ خودروها تبدیل شده و ماشین های عبوری به سختی راه خود را به جلو باز می کنند. حتی در سر تقاطع خیابان امیر سلیمانی به گلشنی، خودروها گه به هم می خورند و رانندگان نامرز دست به یقه شدن پیش می روند: «این جای بیشتر دعواهای این رانندگانی است که می خواهند راه خود را باز کنند و با رانندگان دیگر درگیر می شوند.» اگر روز گاری محله «دولاب» محله ای بود که فقیر و ملاک در کنار هم زندگی می کردند، اما این روزها این محله در تسخیر خانواده های فقیری است که بیشتر آنها قشر کارگر هستند. محله ای که مغازه های قصابی آن به خاطر قدرت پایین خرید اهل اش یک به یک بسته می شوند: «در مردم اینجا دیگر قدرت خرید گوشت را ندارند. با ۱۰ هزار تومان پول چند گرم گوشت به خانواده ای که بیشتر از این نمی تواند هزینه برای تامین واد پروتئینی خود بپردازد بفروشیم.» معابری به قدمت نیم قرن تاریخ پایتخت دولابی ها اصل اعتقاد دارند که در تک تک های تاریخ معاصر تهران نقش داشته اند چه آن زمانی که فرمان کشف حجاب رضاخان صادر شد و زنان «دولابی» از خانه های خود خارج نمی شدند تا آجان هانتوانند جاندار از سر آنها بکشند. آنها می گویند رضا خان از «دولاب» کینه بدی گرفته بود؛ چرا که آنها در زمانی که وی سردار سپه بود در قهوه خانه قدیمی «دولاب» با آنها درگیر می شود و کتک مفضل می خورد. اما نیم قرن بعد از آن تاریخ؛ این محله آنقدر درگیر معضلات شده است که دیگر کسی در لایه های تاریخ تهران به دنبال تاریخچه این محله نیست: «...أسفالت های خیابان اصلی را ببینید؛ آن وقت می فهمید که این محله چقدر فراموش شده است... جوی آب این محله سال ۱۳۴۵ زمانی که نیک پی شهردار تهران بود ساخته شد. از آن زمان به بعد هر شهرداری که تهران به خودش دیده این جوی ها را درست نکرد. الان این جوی ها محلی برای جویان موش ها شده است... موش ها به محله حمله کرده اند... چراغ های محله هم آنقدر کم نور هست که محله شده محل کسب درآمد خفت گیر ها... بنویسید «دولاب» دیگر امنیت ندارد...»

زمانی که منبع ۸۰ درصد آلودگی هوا، وسایل نقلیه شخصی است؛ اگر این قاعده رعایت شود، بخشی از فرآیند تولید آلودگی هوا اصلاح خواهد شد

۱۸ هزار میلیارد تومان خسارت سایانه ناشی از آلودگی هوا

کارشناسان و مسئولان حوزه آلودگی هوا در همایش «مدیریت آلودگی هوا و صیقل‌رسانی راهکارهای خود را برای مهار آلودگی هوا ارائه کردند. پنجمین همایش «مدیریت آلودگی هوا و صدا» در سالن سبز دانشگاه علوم پزشکی ایران برگزار شد.

یوسف رشیدی دبیر علمی همایش در ابتدای مراسم با بیان اینکه تلاش شده به موضوع آلودگی هوا با نگاهی علمی و منطقی و به دور از مسائل سیاسی توجه شود، گفت: در این همایش تنها به مسائل علمی توجه کرده‌ایم.

وی ادامه داد: ۱۲۵ مقاله در مسامانه همایش ثبت شد که از میان آنها ۸۰ مقاله به صورت شفاهی و ۵۸ مقاله به شکل پوستر ارائه می‌شود. همچنین مقاله تخصصی در حوزه آلودگی هوا و صدا سفارش داده شده است.

در ادامه این مراسم احمد چندینی معاون دانشگاه علوم پزشکی ایران با اشاره به چهار نگرش کلی که برای مهار آلودگی هوا وجود دارد، گفت: مالیات بر نوسازی، استاندارد در نوسازی، کیفیت هوا و سود فایده منابع، چهار نگرش کلی است که برای مهار آلودگی هوا استفاده می‌شود و پیشنهاد قاعده پنجمی را دارم که آن مشارکت اجتماعی و مسئولیت فردی است.

وی ادامه داد: بر اساس این قاعده، هیچ انسانی نه به خود و نه به دیگری نباید ظلمه بزند. زمانی که منبع ۸۰ درصد آلودگی هوا، وسایل نقلیه شخصی است؛ اگر این قاعده رعایت شود، بخشی از فرآیند تولید آلودگی هوا اصلاح خواهد شد و آن تأکید بر نظارت فردی و اجتماعی است.

این استاد دانشگاه با بیان اینکه در کلاس‌ها به دانشجویان می‌گویم ممکن است در کار نامه کتاب در کدام از ما چندین قتل به ثبت رسیده باشد، گفت: این قتل‌ها سه‌ماه ما از آلوده کردن هوا در روزهای آلوده است؛ روزهایی که نباید خودرو به سطح شهر می‌آوردیم و آوردیم و میزان مرگ و میر ناشی از آلودگی هوا در آن روزها افزایش یافته است.

چندی با بیان اینکه در کلاس‌های دانشگاهی بیش از سه هزار و اندی روز برای مهار آلودگی هوا ایلیست شده است، گفت: این معاون دانشگاه علوم پزشکی ایران در ادامه با طرح این پرسش که تمرکز یک هفتم جمعیت کشور در یک شهر چقدر در ایجاد آلودگی‌های محیط‌زیستی اثر گذار است، گفت: وقتی صد درصد مراکز سیاسی، اداری و خدماتی در یک شهر مستقر شده باشند، می‌توان به راهکارها کارهای آلودگی هوا امیدوار بود. این تمرکز گزینی نشان می‌دهد مسئولان تصمیم‌گیر توجه به آرایش سرزمینی ندارند، زیرا مدیریت برای کنترل آلودگی هوا باید از شهر دو میلیون نفر یا ۱۰ میلیون نفر بسیار متفاوت است.

وی تأکید کرد: چرا بعد از ۱۵ سال دولت الکترونیک در کشور رشد و پیشرفت خاصی نداشته است؟ سعید مصدق معاون محیط‌زیست انسانی سازمان حفاظت محیط‌زیست نیز در ادامه این همایش با بیان اینکه در برخی از زمان‌ها مسائلی اتفاقی به موضوع حل آلودگی هوا داشتیم، گفت: اما در دور جدید تلاش شده برای آلودگی هوا از حالت اتفاقی به برنامه‌ریزی دقیق، ختم شود و با تدوین و اجرای راهبردهایی شاهد بهبود وضعیت آلودگی هوا بودیم.

کیفیت مطلوب سوخت، اصلاح کیفیت سوخت، از نقای استانداردهای خودروها به یورو ۴، تغییر سوخت نیروگاه‌ها، نظارت بر منابع آلودگی هوا علی‌الخصوص منابع صنعتی، استقرار معاینه فنی یکپارچه، پایش ضایعات منابع آلودگی، ممنوعیت تولید موتورسیکلت کار بر نیروی از مهر ۹۵ و زود خارج کردن ۹۱۵ هزار خودروی فرسوده و کنترل ساخت و ساز از جمله‌هایی بود که مصدق به عنوان راهبردهای کاهش آلودگی هوا نام برد.

به گفته معاون امور انسانی سازمان حفاظت محیط‌زیست، تاکنون شیر ماروت چهار نبر و گاه پلمپ شده و از وزارت نیرو خواسته شده وضعیت تیر و گاه‌هایش را بازنگری کنند.

وی در ادامه با اشاره به تأثیر بلندمدت سیاسی بر آلودگی هوا گفت: وضعیت منحصراً ۲۲ بسیار خطرناک است و دولت تلاش کرد با ساخت و سازهای مخرب در این منطقه مقابله کند و توسعه فرآیند گوناگون راهکارهای ساخت‌و‌ساز را امتحان کند.

متصدد همچنین از تلاش نینس هوادر کالشنرهای اخیر داد و گفت: در تهران ۶۰۰ درصد کیفیت هوا مطلوب تر بود. در اصفهان وضعیت نیز ۳۰ درصد کمتر شده بود و در شیراز روز سالم نداشتیم.

در کنار فرسودگی معابر این محله قدیمی؛ نبود مخازن زباله در ابتدای کوچه باعث شده تا کنار جوی‌ها بر شود؛ از کیسه‌های زباله‌ای که چندین بار توسط گروه موش‌ها و ضایعات جمع‌کنی‌ها بر روی و زباله‌ها شده است... شهرداری اینجماخازن زباله نمی‌گازند... معابر هم آلود تر و پاریک است که ماشین‌های جمع‌آوری زباله داخل آن می‌شوند... مردم هم زباله‌ها را در کنار زمین کنار جوی‌ها می‌کنند... البته چند روزی می‌شود که دو تا مخزن زباله شهرداری در این محدوده گذاشته است...»

محله «دولاب» از جمله محله‌های شهر تهران است که با توسعه پایتخت نتوانست توسعه متوازی داشته باشد به همین خاطر کوچه‌های تنگ و باریک و خانه‌های فرسوده در این رشد نامتوازن شهری این محله عقب افتاد. حتی در روزهای نوسازی نصف نیمه‌ای که در این محله شاهد هستیم؛ همچنان معابر شکل قدیمی خود را حفظ کردند و کوچه‌های فرسوده و کوچه‌های ماندگار شکل پارکینگ به اولین مشکل شهری در این محدوده تبدیل شد... بیشتر تیرهای برق در این محدوده وسط محله و کوچه‌ها قرار گرفته اند... حتی خانه‌هایی که نوسازی کرده اند هم نمی‌توانند از پارکینگ خانه‌ها یا شایسته استفاده کنند... اگر حادثه‌ای در این محله روی دهد نه آمبولانس و نه یک ماشین آتش‌نشانی می‌تواند کار امداد رسانی را انجام دهد...»

از اینکه سوپرمارکت داشته باشم؛ ۴۲ سال تمام در محله قصابی داشتم و هنوز جواز مرا با پابل نکرده‌ام... الان که گوشت گردن ش مردم توان خرید ندارند... با ۱۰ هزار تومان چند گرم گوشت می‌توانم به مردم بفروشم؟ مردم قدرت خرید گوشت را ندارند...»

این کاسب قدیمی محله اعتقاد دارد که شهرداری منطقه این طور که باید و شاید نتوانسته مشکلات «دولاب» را حل کند... اگر می‌می توانستم با یکی از مسئولان شهری صحبت کنم، فقط از او می‌خواستم تا ترک موتور من سوار شود و از اینجا تا سراسر خیابان

توجه نیستند... به خاطر قدرت اقتصادی پائینی که اهالی «دولاب» دارند، روند ساخت و ساز و نوسازی در این محدوده به کندی انجام می‌شود... بزرگترین مشکل محله معابر تنگ و باریک هست... مردم حتی در رفت و آمدهای روزانه خود با ماشین مشکل دارند و بیشتر اوقات باهم دعوا می‌کنند... از سوی دیگر قوانین شهری هر چند سال یک بار تغییر می‌کند به عنوان مثال نتوانسته مشکلات «دولاب» را حل کند... اگر می‌می توانستم با یکی از مسئولان شهری صحبت کنم، فقط از او می‌خواستم تا ترک موتور من سوار شود و از اینجا تا سراسر خیابان

است... مسجد کوچک محله هم ۷۰۰ سال قدمت دارد و در آخرین بازسازی که انجام می‌داند، کلی زیر خاک‌ای آن بیرون آوردند... قبل از انقلاب خشکی خونگش و خانه و استخر جهان پناه در این محله افتتاح شد...»

اعتقاد دارد که این مقبره‌ای که مردم برایش نذری دهند؛ امامزاده‌ای ندارد... رختخوی خانه در بالا محله کنار امامزاده ۴۰ تن بود که بعد زمین آن را ملایری‌ها حاسینه کردند... اصلاً اینجا امامزاده‌ای وجود ندارد و چنین امامزاده‌ای ثبت شده است... بعضی‌ها می‌گویند ۴۰ تازن در اینجا خاک کردند که این روایت درست نیست... اینجا محصولات سیفی کاری را به سمت شمیران می‌برند... «دولاب» هم به معنای دور از آب است... آن زمان آب را با سطل‌های به نام «لوان» داخل چاه‌ها به جوی‌ها می‌ریختند... ملایری‌ها هم آمدند به «دولاب» با ساسکان اصیل این محله وصلت کردند... یکسری ملایری با اهالی این محله قاطعی شدند و سبب مینوی و پیازهایی که اینجا کشت می‌شد را با چار پایان می‌کردند و می‌بردند تا بفروشد... بعد از آن هم معامله‌ها با اولیاسانی‌ها در دولتایی‌ها قاطعی شدند... قدیم از اینجا زغال و سیفی جات به سمت اوسان و از اینجا به اوشان و فشم می‌بردند... میدان شوش جایگاه فروش میوه و تره بار کشت شده در «دولاب» بود... از اوسان

تبدیل می‌شود و همین مساله باعث شده تا خانه‌های برخی از کوچه‌ها نااهنگم ساخته شود و همین گوشه‌ها هم به بهترین مکان برای مصرف و فروش مواد مخدر برای معتادان و فروشندگان تبدیل شده است...»

عارف بیاید... فقط خیابان خاوران را نگاه کند و بعد وضعیت آسفالته این خیابان را با پست ترین خیابان‌های منطقه یک و دو و یا سه تهران مقایسه کند... از اینجا تا سراسر خیابان که با موتور می‌روی؛ به خاطر آسفالته‌های که دارد دل و روده آدم بیرون می‌ریزد... یک روز در خیابان ولی عصر کار داشتم از قاطع چهارراه ولی عصر تا تجریش که می‌رفتم، می‌دیدم که کارگران خدمات شهری چه طوری هر دقیقه این خیابان را تمیز می‌کنند... اینجا کارگرهای زیادی می‌آید اما کارتن‌هایی که مقابل مغازه‌ها جمع شده است را با جارو داخل جوی‌ها می‌ریزد... خوب با این کار آب جوی داخل محله پس می‌زند... زمان‌هایی که بر فو یا باران می‌آید آب جوی‌ها در محدوده خیابان خاوران به طرف خراسان تا وسط خیابان پس می‌زند... نبض نوسازی محله «دولاب» کند می‌زند

اهالی محله عمده مشکلات «دولاب» را به خاطر بافت فرسوده آن می‌دانند... به رغم ساخت و سازهایی که در چند سال اخیر در این محله انجام شده است؛ اما بافت فرسوده در این محله قدیمی درصد بالایی دارد... بافت فرسوده اینجماخازن است... مردم این محله مشکل ساخت و ساز دارند... حتی مردم برای انجام جمعیت هم

رختخوی خانه‌ای که امامزاده شدن!
در لابه‌لای کوچه‌های فرسوده محله «دولاب» به مغازه‌ای می‌رسیم که تاریخ ۱۵ سال پیش محله را می‌توانیم در کنار بخاری گرم داخل مغازه‌ها سر و صدای سرفه و قناری‌هایی که داخل قفس‌های کوچک بی‌قرار می‌کنند؛ مرور می‌کند... «این مغازه قبلاً سمسوار سازی بود... قبلاً کسب‌داری «دولاب» سیفی جات می‌گذاشتند... اینجا بیابانی بود و آن جایی که انبواب امام علی (ع) ساخته شده است هم زمین‌های سیفی کار می‌بود... دولابی‌های قدیم در این زمین‌ها بادمجان و گوجه فرنگی می‌کاشتند و بارالاغ‌ها می‌کردند و در میدان شوش و با جاهای دیگر می‌فروختند... بالای محله قبرستان ۴۰ تن قرار داشت که الان به فضای سبز تبدیل شده... تکیه چال هم در این محل بود که کل کاظم آن را راه انداخت و الان هم بسند این تکیه به نام ایشان هست اما محل تکیه را وقف دولایی‌ها کرده

مسجد ساختند... این موتور، آب را به محله مسگر آباد می‌رساند... داخل خیابان پازوکی هم گود سادات قرار داشت که مردم در آنجا کوزه گازی می‌کردند... یک گودال بزرگ که کوزه و کاس می‌ساختند... بعد لول که کم‌ساکن این محله شدند... اداره برق استخدام شان کرده بود تا تیرهای برق را از محله‌ها می‌گذاشتند... در محله سر آسیاب هم یک آسیاب بزرگ ای وجود داشت که مردم گندم یا حیاشان را آسیاب می‌کردند و چون به دولاب نزدیک بود به آن سر آسیاب دولابی می‌گذاشتند... باغ سیلیمان هم اینجا بود... اکثر قدیمی‌های دولاب الان سمت پاسداران، سعیدخندان، نیروی هوایی پنجم، رسالت، ملاصدرا ساکن شدند... دیگر نسل‌های جدید دولابی‌ها اینجا را قبول ندارند... وقتی می‌برند و ده‌ها می‌بزنند هانی که قدیم در اینجا ساکن بودند؛ می‌میرند؛ اعلام می‌شود داخل تکیه‌های محله شیب می‌شوند...»

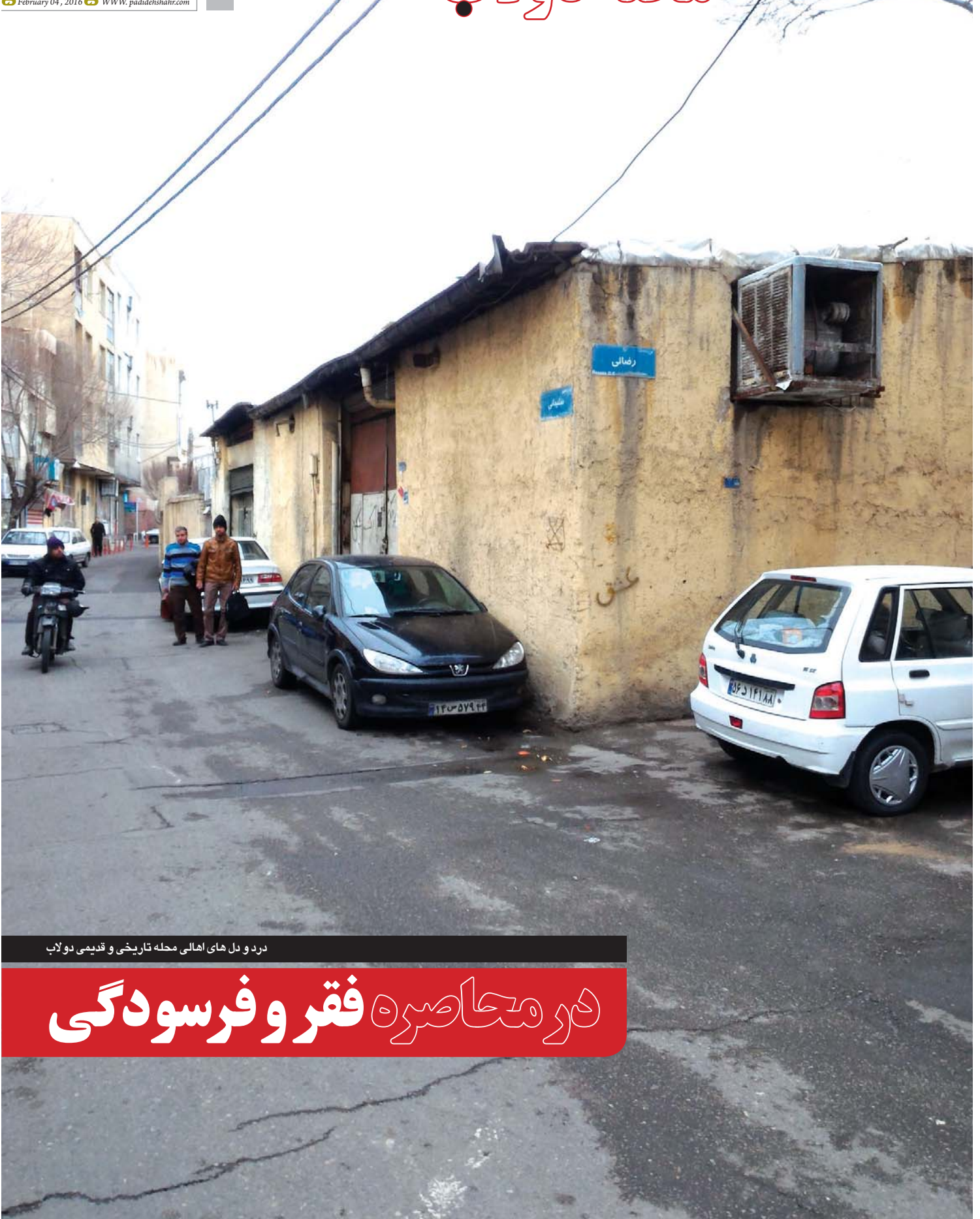
هم بار «هال» که گیلاس و آب‌لولی‌های اوسان می‌کردند و می‌آوردند اینجا تا بفروشد... یک عده از اوسانی‌ها اینجا زمین گیر شدند و دخترهای دولابی از ادواج کردند... دختری دولابی زندگی کن هستند و تنها چیزی که بلند نیستند طلاق است... طلای برای آنها معنای بدر دارد... بعد ورامینی‌ها به این محله آمدند...»

این مرد ۵۵ ساله هر چه از پدر یادبهر رزش شنیده بود را یادآوری‌هایی که مدار ۸۵ ساله اش یک نامی می‌داده به عنوان تاریخ «دولاب» یک پیک برای ما مرور کرد... «مردم موتورهای لوستر برق و موتورهای هواپیماهایی که نفرها تعمیر می‌کرد... داخل محله هم سمسوار سازی داشتند... برق اینجا پدر من آورد... شب که می‌شدند... میراب‌های آمدند و داد می‌زدند... آب ببردند... خواب نبردند... اینجا آب انبارهای زیادی دارد... مردم به تلمبه‌ها یک جراب می‌بستند و داخل آن خاک شیر می‌ریخت تا آب زلال وارد آب انبار شود...»

دولابی‌های قدیمی از محله رفتند
«یک موتور آب در محله وجود داشت که مردم به موتور قتی می‌شناختند... این موتور سر خیابان میثم قرار داشت که الان جای آن یک مسجد ساختند... این موتور، آب را به محله مسگر آباد می‌رساند... داخل خیابان پازوکی هم گود سادات قرار داشت که مردم در آنجا کوزه گازی می‌کردند... یک گودال بزرگ که کوزه و کاس می‌ساختند... بعد لول که کم‌ساکن این محله شدند... اداره برق استخدام شان کرده بود تا تیرهای برق را از محله‌ها می‌گذاشتند... در محله سر آسیاب هم یک آسیاب بزرگ ای وجود داشت که مردم گندم یا حیاشان را آسیاب می‌کردند و چون به دولاب نزدیک بود به آن سر آسیاب دولابی می‌گذاشتند... باغ سیلیمان هم اینجا بود... اکثر قدیمی‌های دولاب الان سمت پاسداران، سعیدخندان، نیروی هوایی پنجم، رسالت، ملاصدرا ساکن شدند... دیگر نسل‌های جدید دولابی‌ها اینجا را قبول ندارند... وقتی می‌برند و ده‌ها می‌بزنند هانی که قدیم در اینجا ساکن بودند؛ می‌میرند؛ اعلام می‌شود داخل تکیه‌های محله شیب می‌شوند...»

آگر خانه‌های دیگری در محله بخواهند نوسازی کنند یک متر به دو متر عقب نشینی تبدیل می‌شود و همین مساله باعث شده تا کوچه‌ها نااهنگم ساخته شود و همین تبدیل شده... تکیه چال هم در این محل بود که کل کاظم آن را راه انداخت و الان هم بسند این تکیه به نام ایشان هست اما محل تکیه را وقف دولایی‌ها کرده

محله دولاب

برد و دل های اهالی محله تاریخی و قدیمی دولاب

در محاصره فقر و فرسودگی

بی عدالتی!

حسین فرحانلی عضو شورایاری محله دولاب دیگر شرکت کننده حاضر در نشست هم اندیشی با سردبیر هفته نامه «پدیده شهر» در انتقال چالش های محله به بحث محله محوری اشاره کرد و گفت: ناحیه محوری هایی که در محله ها ایجاد کرده اند، شهرداری ناحیه محوری شد و ناحیه از آن منطقه اصلی شهرداری چند محله آمدند ناحیه محوری کردند، آن ها قصدشان این بود که به این محله ها بهتر رسیدگی کنند، در محله ها یک خط کشی های انجام دادند، آن را کوچک کردند، ما یک دولاب واحد بودیم که به محله محوری به چند تکه تقسیم شد، برای اینکه بتوانند بهتر خدمت ارائه دهند، یک پیشگیری های انجام دهند و یک کمک های به محله ها کنند. خدمات بهتری به محله بدهند با نیروهای بیشتر بلوک بندی کردند به نام ناحیه محوری، امکانات را بخش کنند با نیروهای بیشتر به محله هیلرند.

آن ها آمدند در از زیبایی هایی که کردند از نظر امکانات و این موارد، برای مثال آمدند یک کاری انجام دهند که سرانه ها و امکانات را به صورت مساوی تقسیم کنند، یکی از آسیب های محله ها مانند محله ما خورد این بود که آن ها نتوانستند آن سرانه ها را که تقسیم کنند، به محله ها به صورت مساوی تقسیم کنند، برای مثال فضای سبز و امکان ورزشی و امکانات دیگر و بودجه های دیگر، آن ها در این موارد نتوانستند عدالت رعایت کنند! آمدند همان دبی که نسبت به محله بالا داشتند در آمده که در سرراهیانش بودند و محیط هایی که ایجاد کردند و کسب درآمد کردند، توانستند خدمات دهی کنند و کارهای بهتر را به محله های خود ارائه دهند همان توفیقی را که از آن محله داشته اند، با آن امکانات و خدمات دهی و آن در آمده های که برای محله های خود کسب کرده اند، همان امکاناتی که باید به آن ها می دادند؛ ولی به ما ندادند، همان سرسب دبی که راز ما توفیق داشتند!

وی در ادامه گفت: اینجا مسکونی های ما بود، بعد شد قسمت باغ ها و تشکیلات و این حرف ها الان بی آن خط کشی که کرده اند، ما افتاده ایم در همان محله قدیمی که بافت فرسوده و قدیمی، آن قسمت های بلایفی و تشکیلات محله ما افتاد است این قسمت های شرق محله ما، محله بزرگ ک دولاب... حالا شما حساب کنید امکاناتی که به آنجا رسیده است، خیابان بندی ها و تشکیلاتی که آنجا دارد بی امکاناتی که اینجا وجود دارد و خیابان هایی که کوه های یک متری که در بافت این دولاب قدیمی وجود دارد؛ بودجه هایی که گذاشتند با آن جاگونی و جانمایی که سرراهی آن ها داشته اند، توانستند از ما سبقت بگیرند و همان طور که به شما گفتیم آن ها توانستند با این تشکیلاتی که داشتند ما نیز ما همان تشکیلاتی ما را بر آمدند پایین همان توفیقی که از آن ها داشتند از ما هم داشتند! یعنی آمده و به ما گفتند بیا بیاید همان امکانات و خدماتی را که محله بدهید که برای مثال نیاوران هم دارند می دهند! شما در نظر بگیرید که برای ما چه مسیله پیش می آید، ما نه آن امکانات را داریم و نه آن در آمد را داریم؛ اما باید همان خدمات ارائه دهیم، خوب مشخص است که نمی توانیم ارائه دهیم، در اینجا آن ناعدالتی ها برای این محله ما در حال پیش آمدن است! یعنی برای ما آن امکاناتی که آن ها دارند، ما نداریم! آن امکانات که دارند به ما می دهند، مردم ما لایشرار دارند ما نداریم!

وی افزود: اگر این ناعدالتی ها رفع شود، ما می توانیم به محله های خود رسیدگی کنیم، بیا این مردم ضعیفی که ما داریم، باید بیشتر به ما و محله ما رسیدگی کنند! یک زمانی ما در جنوبی ترین قسمت تهران بودیم، حالا بی آن امکانات و برنامه های که منطقه بندی شد، به طور تقریبی کمی وسط قرار گرفتیم همیشه هم من به شهرداری گفته ام تا اینکه این عدالت بودجه و تشکیلات و امکانات به محله های ما تقسیم نکنند، کار ما حل نمی شود ما نمی توانیم به مردم محله خدمات ارائه دهیم! برای مثال برای اینکه تکرار آن نباشد، در محله کناری ما که از خود محله دولاب بوده است، به فضای سبز آن بیشتر است و هم امکانات ورزشی آن بیشتر است.

ما هیچ کدام از این امکانات را نداریم، من به شهردار هم چند بار در جلسه ها به عنوان جانشین شرکت می کردم این مورد را بیان می کردم که می گفتیم یا باید ما را به آن ها برسانید، قانون آن این است، عدالت این است دیگر ما را به آن ها برسانید، اگر بودجه ندارید، نمی توانید برسانید و اگر همچوا ما امکانات بیشتری نداریم، این امکانات را به خود ما بدهید برای مثال دو زمین ورزشی وجود دارد، یکی از آن ها را به همچوا آن ها که ما هستیم، بدهید ما آن را استفاده کنیم.

در ادامه محله کردی های هفتگی مان، این هفته به محله «دولاب» واقع در منطقه ۱۴ رقیتم چندین اسم با پسوند دولاب در این منطقه وجود دارد. ابتدا در جمع شوراییاران صمیمی این محله حاضر شدیم، حرف این شوراییاران به مانند سایر محلات محروم است، از بافت فرسوده رنج می برند، سرانه های خدماتی آنجا اندک است، چهره فقر در بخش هایی از لایه های اجتماعی خشن است، از ناامنی و آسیب های گسترده اجتماعی گلایه دارند. از بی عدالتی موجود در توزیع منابع بین محلات انتقاد دارند. با همه این مشکلات با حرارت و گرمی بر پیشینه و قدمت تاریخی و هویت «دولابی» بودن خود تاکید دارند، گرچه فرایند توسعه ناموزون شهر تهران به جز فرسودگی و عقب ماندگی، کمتر انری از آن گذشته به جای گذارده است. سپس در میان مردم باصافی این محله حاضر شدیم و خاطرات شنیدنی از تاریخ این محله قدیمی شنیدیم. آنچه در زیر می آید ماحصل گفتگو می شود:

کردند، از جنوب به شمال خاوران آمدند یعنی به محله ما آمدند و یک مقدار بافت اجتماعی را تغییر دادند، والا اصل بسودن مردم این محله زبانه زد و هنوز هم وجود دارد مجموعه هایی که ما داریم، و محوری که دارند بیاترنگ این موضوع است، ما خیلی مشکلی نداریم.

متجر عدم شهرسازی مناسب در محله را معض دیگری برشمرد و گفت: کمیوهای بسیار زیادی نسبت به نیازهای مردم خود داریم، برای مثال شهرسازی در محله قدیمی ما جایگاهی نداشته است. ما بافت قدیمی ما جایگاهی نداشته است. ما بافت قدیمی ما جایگاهی نداشته است. ما بافت قدیمی ما جایگاهی نداشته است.

است که خودشان ایجاد کرده اند، کسی برای اهالی این محله یک مدرسه ساخته است، مگر مردم دادند! الان در همین محله خودمان چندین باب مدرسه داریم؛ در مقاطع مختلف تحصیلی که آن ها رانیز خود مردم ساختند و کسی برای آن ها ایجاد کرده است! این فضاها شوراییاران کوره های آجرپزی را نمادی از فقر محله عنوان کرد و گفت: این کوره ها بافت فقیرنشین و جنوبی منطقه بود. در ادامه سخنان خود به جالش های محله که در تمام مناطق جنوبی هم مشترک است اشاره کرد و گفت: بحث امنیت و اعتبار از جالش های محله است که به الحمدالله با العالمین اهلرانی ایستادند و به ریشه کن کردن آن آسیب های اجتماعی هم وجود آمده، کمک کردند. من اگر بخواهم اسم برم با نسبت به گذشته تا الله سیدی حضور غلب کرد نداشتیم، هر ماه آنچه که بوده است ما به سمت جلو قدم برداشتیم، با راهنمایی و هدایت روحانی که داشتیم مانند آیین الله سیدی حضور ایشان در اینجا نسبت به پیشرفت مردم و جلوگیری و اصلاح بافت محله ما، فرهنگی و علمی بسیار موثر بوده است.

در اینجا مردم به طور مستقیم دنبال بحث علمی بوده اند و لذا روحانیون قدیمی و با سابقه های را در اینجا داشته ایم، تاریخ هم خیلی خوب بیان کرده است. چون مردم از قدیم در اینجا بوده اند، کمتر از جاهای دیگر مدرنیته نیستیم، یعنی وجود دارد، ممکن است امکاناتی که در بالا شهر باشد، در اینجا نباشد! همین طور هم هست، از لحاظ همت و جدوی در داخل مردم این محله هست.

وی در ادامه به خانه های اتاق اشاره کرد و گفت: یکی از آسیب های که در جنوب خاوران داشته ایم خانه های بود که به اتاق مشهور بود، وقتی در آنجا شروع به مجتمع سازی کردند، به طور طبیعی مردم آن ها کوچ شده است از محله ها و زمین هایی

بقیه آن کشاورزی و باغداری بود که مردم امرار معاش می کردند، این بافت قدیمی همین طور که شما الان مشاهده می کنید، بعد از این همه سال ها به همین شکل ما باقی مانده است، یعنی یکی از همین بافت های سنتی و قدیمی است. بنابراین یکی از آسیب های آن بافت فرسوده است.

کردند، تا زمان انقلاب مردم اینجا بسیار محروم بودند و از نظر نعمت های شهری و اجتماعی هیچ کسی به آن ها رسیدگی نمی کرد و هیچ امتیازی به آن ها داده نمی شد! حتی اگر می خواستند کوجه یا خانه خود را تعمیر کنند، از نظر مسائل اجتماعی مجبور بودند که با هزینه های خودشان این کار را انجام دهند! هیچ توسعه شهری نداشت.

متجر در ادامه گفت: با این اعتقادات چون انتظاری از آن ها نداشتند، همین طوری هم محروم باقی مانده اند. بنابراین بافت فرسوده یکی از مشکلات اجتماعی آن ها بود و به مرور زمان بعد از انقلاب این موارد کمی کاهش پیدا کرد، چرا چون اعتقادات انقلابی و جامعه تغییر پیدا کرد و به آن ها رسیدگی کرد.

در حال حاضر روز به روز وضعیت و توسعه های آن بهتر شده است، برای مثال، سرای محله دولاب یکی از تلاش ها و امکاناتی بود که به این مناطق داده شده، در صورتی که در گذشته اصلا ما هیچ چیزی نداشتیم، مجموعه ورزشی شهدای دولاب به واسطه این توجهات ایجاد شده است، مجموعه های دیگر.

محدملتی متجری دبیر شورایاری محله دولاب در نشست هم اندیشی بررسی چالش ها و فرصت های محله دولاب به سلسله ای اشاره کرد و گفت: محله دولاب از معدود محلاتی است که سابقه آن به پیش از ۱۰۰۰ سال می رسد. یعنی تقریباً برابر با قدمت شهری است. هر چند که سابقه شهری شما بگیرد، قدمت محله دولاب نیز همان قدر است. در گذشته نیز دولاب به «دولاب ری» معروف بود، با این مقدمه شما باید احساس کنید که مردم اینجا در کجا زندگی می کردند و چگونه زندگی می کردند و در حال حاضر چگونه است!

وی افزود: محله ای که شما حضور دارید، محله مسکونی دولاب است که محدوده جغرافیایی آن بسیاری از مناطق را شامل می شد. فعلی شهرداری را شامل می شد. شغل مردم کشاورزی و باغداری بود و لذا تمام این کشاورزی ها و باغداری ها در اینجا بوده است، مربوط به مردم این منطقه است. شما از شرق که بگذرید، حدود تنباکویی می گویند، یعنی بعد از جنوب به سمت شهری و از شمال شرقی عرض به حضور شما که فسات کوثر یا یونک بود، خوب با توجه به خطی که در محدوده جغرافیایی عرض کردم، بافت مسکونی آن همین منطقه بود که

مجموعه های دیگر. چون بافت فرسوده بود و اماکنی که ما در اینجا داشتیم عموماً مسکونی بودند، قبل از انقلاب تمام زمین های کشاورزی ما تصاحب شده بود، مانند باغ و نوبله، حاکمان گذشته آمدند تمام آن ها را تصاحب کردند و برای مردم چیزی نگذاشتند تا ما بتوانیم در آن فضاها اجتماعی را برای مردم توسعه دهیم! همین مقدار هم که فضای سبز مانند بوستان ایجاد شده است از محله ها و زمین هایی

جمع آوری زباله‌ها داستانی لاینحل در محله‌های فرسوده

حسن زاری، دیگر عضو شورایاری محله دولاب نیز به بحث امداد رسانی و کمیود ها و مشکلاتی که محله در این خصوص دارد، اشاره کرد و افزود: محله و دسترسی هایش به دلیل تراکم ساخت و سازها و

کوچه‌ها و معابر تنگ کار امداد رسانی بسیار مشکل است که باید در این مورد تمهیداتی انجام شود. با صاحبان منازل، مکان تجاری صحبت شود تا این مشکل حل شود. مسئله بعدی در مورد نظافت

است که به علت بافت فرسوده محل کار نظافت کمی سنگین انجام می‌شود! وی در این خصوص اضافه کرد: نظافت انجام می‌شود و سعی خود را می‌کنند، ولی با وجود بافت فرسوده کوچه‌ها

باریک سر وسامان دادن نحوه جمع آوری زباله‌ها داستانی لاینحل شده است. یک مسورد دیگر، بودن موش‌ها در سطح تهران به خصوص در این محله و دولاب، شهرداری گاهی برای مبارزه با موش‌ها

اقدام می‌کنند؛ ولی باز هم مشخص نیست که از بین نرفته است و کمتر نشده و روز به روز هم به تعداد آن‌ها اضافه می‌شود، اغلب اهالی این محله به خاطر این مشکل شاک می‌هند!

در این محله یک درمانگاه نداریم!

داوود حاج محمد تقی دولابی دیگر شورایاری محله دولاب به کمیود فضاهای ورزشی در محله اشاره کرد و گفت: تا کبیر کمیود فضای ورزشی در محله دارم و دیگری بحث بهداشت است که بسیار ضعیف است، بهداشت این مردم واقعا پایین است. وی افزود: ما در این محله یک درمانگاه نداریم! شمالان در کوره پس خانه‌ها و

روستاها برود، بالاخره از طرف بهداشت و از گان‌هایی می‌روند در حوزه بهداشت مردم را کمک میکنند. بیابند اینجا سیج شونند و یک درمانگاه هم برای محله دولاب درست کنند! یک درمانگاه قدیمی که آن هم برای پدر بزرگ‌های ما بوده است اگر خواهند یک واکسن هم بزنند، ندارند و شما باید برود جای دیگر.

بحران هویتی چالش محله‌هاست

مصطفی متحصری عضو شورایاری محله دولاب دیگر شرکت کننده حاضر در این نشست هم اندیشی، در ابتدا به تعریف شهر از دیدگاه خودش می‌پردازد چرا که معتقد است تعریف درستی از شهر نداشته باشیم

نمی‌توانیم مشکلاتمان را استخراج کنیم. وی در این خصوص افزود: در نظر من شهر جغرافیایی است که انسان‌ها در آن همزیستی دارند، متأسفانه ما تعریف درستی از شهر تهران نداریم. عمده مشکلاتی هم که وجود دارد، به علت این فقدان تعریف از شهر است. یعنی حدود ۴۰۰،۰۰۰ سال پیش شیخ پهبایی به نام شهر اصفهان را مدیریت و شهرسازی کرد که چند سال پیش پایتخت فرهنگی جهان اسلام شد. یعنی آفندر به زیرساخت‌های آن به صورت جامع و به نحوه مناسبی نیازهای مردم در ساخت آن توجه شد که تا این زمان هم نیازهای مردم برآورده می‌شود. که به عنوان الگو و نمونه قابل ارائه است. نه برای ایران بلکه برای جهان اسلام! آمده گفته است اگر جای قرار است که شهر باشد، باید یک فضای عمومی در نقش جهان اگر ما خواهیم یک مراسم مذهبی داشته باشیم، این امکانات باید وجود داشته باشد. ما این تعریف را نداریم.

وی خاطر نشان ساخت: اقدامات مسئولان ما مقطعی و مسکن‌وار است. متحصری سپس بحران هویتی شهر تهران را یکی از چالش‌ها بر شمرد و افزود: انسان‌هایی که گفتیم، بالاخره در آن محدوده جغرافیایی زندگی می‌کنند، یکسری کنش‌ها و یکسری واکنش‌ها و عکس‌العمل‌ها دارند. هم به لحاظ فیزیکی و کالبدی زیرساخت مناسبی شهرمان ندارد و هم اینکه این موضوع روی مردمان این شهر تاثیر گذاشته است! تهران یک شهر مهاجرپذیر است، اقوام مختلف در آن حضور پیدا کردند، این مورد می‌توانست یک فرصت بزرگ برای شهر باشد. برای اینکه یک تمدنی ایجاد کند، اما چون متأسفانه برنامه‌ریزی جامعی نبود، به یک تهدید تبدیل شده است! همین موردی که ما مشاهده می‌کنیم، برای مثال خدای نکرده یک اتفاقی که می‌افتد، وقتی ما خود را با کشورهایی که مقایسه می‌کنیم، می‌بینیم که موضوع رفاه و کنش چه مسئولان و چه مردمان خارج از استاندارد است. برای مثال یک ساختمان می‌رزد به جای اینکه همه شهر بسنج شویم و این معضل را حل کنیم، تبدیل به یک کارزار عکاسی و فیلمبرداری می‌شود! این فعال اجتماعی در ادامه اظهار داشت: می‌خواهم بگویم در محله ما بعد از بحث مسائل فرهنگی و موارد دیگر متاثر از بحث مهاجرپذیری محله شده است. در حومه محلی اهالی محله یک جورایی فراموش شده است! ما در کشورهای و محله زندگی می‌مان و هر جای که ساکن هستیم؛ چون انسان هستیم، یک فرقی برای ما ایجاد می‌شود. اما چون برنامه درستی نداریم و تصمیم‌گیرندگان مدیریت شهری و تصمیم‌سازان مدیریت شهری مان خودشان حسن غربی نسبت به این موضوع نداشتند، هیچ وقت به این مورد نپرداختند و همیشه جزء مواردی بوده است که دیده نشده است و یک نگاه فوق‌العاده مادی داشته‌ایم، به حق شهروندی! فکر کردیم که هر کسی از هر جایی با هر شرایطی در این شهر آمدن یک حق برای او بر خوردار است! این مورد از لحاظ کلان درست است و باید عرض کنم خدمت شما باید نگاه درجه یک و درجه دو به شهر وند بودن نداشت. خدای نکرده ما نمی‌خواهیم بگویم که باید شهروند درجه یک و درجه دو باشد، ولی یکسری حقوقی ایجاد می‌شود برای مثال همان طور که من ایرانی‌ها باید در کشور به خدمت سربازی بروم و حاکمیت یک امتیاز استثنای بین من و شهروند برای مثال مهاجر کشور دیگر قائل است، باید این مورد برای شهروندان نیز اتفاق بیفتد.

اجرای طرح جهاد مهربانی

کاری که در محله در حال انجام است شناسایی معلولان محله و خانواده‌های نیازمند است. جزء محله‌هایی هستیم که آمار معلولان ما بسیار زیاد است. تاکنون که هنوز پایش خود را به طور کامل انجام ندهایم، ۱۰۰ تا معلول شناسایی شده است، خانواده‌های که معلول دارند و خانواده‌هایی نیازمند شناسایی شده‌اند که در طرح جهاد مهربانی داریم همراه و همیار جذب می‌کنیم، در واقع می‌آییم نیکو کارها و نیازمندان را شناسایی می‌کنیم تا آن‌ها با هم از تباط و فقر رها شوند. مدیر محله دولاب افزود: نتایج خوبی از اجرای طرح‌های فوق گرفته‌ایم، ما به خانه‌های معلولین که در حال فرایند هستیم می‌رویم و با آنها صحبت می‌کنیم تا بتوانیم نیازهای آن‌ها را برطرف کنیم. در بحث جهاد مهربانی تمام کسانی که دارند جذب می‌کنند، خدا را شکر که راه‌های خوبی هم انجام شده است.

کارگاه‌های آموزشی در محله برگزار می‌شود. در واقع پایه‌های محله‌های دیگر فعالیت‌های خود را انجام می‌دهیم. همچنین سعی می‌کنند که سررا با مردم محله بشناسانند. این فعال اجتماعی خاطر نشان ساخت: فعالیت‌هایی که ما در سررا داریم و می‌توانیم بگویم که یکی از نقاط قوت سررای محله ما قدمت تاریخی محله و حضور خانواده‌های اصیل و مذهبی است. این موارد جزء نقاط مثبت ما است. فعالیت‌های مذهبی در سطح محله به خوبی انجام می‌شود و استقبال خوبی رویه‌رو می‌شود. در مورد آسیب‌های سررا هم می‌توانیم بگویم که آسیب‌های محله، همان بافت فرسوده است، حضور و وجود خانواده‌های بی‌سرپرست و بدسرپرست و تعدادی زیاد افراد نیازمند در سطح محله داریم! کاری که ما آمدیم در پایش محلی انجام دادیم، همچنین

فصله ششم‌گر مدیر محله دولاب دیگر شرکت کننده حاضر در این نشست، در پاسخ به اینکه میزان مشارکت و مراجعه‌های مردم در آن چیزی که تحت عنوان برنامه‌های سررا است، چگونه است؟ گفت: در سررای محله دولاب حضور و مشارکت مردم خیلی ضعیف است. میانگین مراجعه‌کنندگان به سررا روزانه شاید ۱۰۰ نفر باشد. علت آن هم می‌تواند بگویم که ساختمان سررای محله است که جسا و نمای نامناسبی برای آن در نظر گرفته شده است. وی در ادامه افزود: بحث بافت فرسوده و ناامن بودن محله‌ای است که سررا در آن واقع شده است و مردم از آن استفاده نکنند اما این موارد باعث نشده است که ما فعالیت‌هایمان را متوقف یا اینکه کم کنیم. بچه‌ها به طور مرتب حضور دارند، خدا را شکر ارتباط خوبی با مساجد داریم. در واقع بچه‌ها در دل محله هستند.

از فرآیند توسعه عقب مانده ایم!

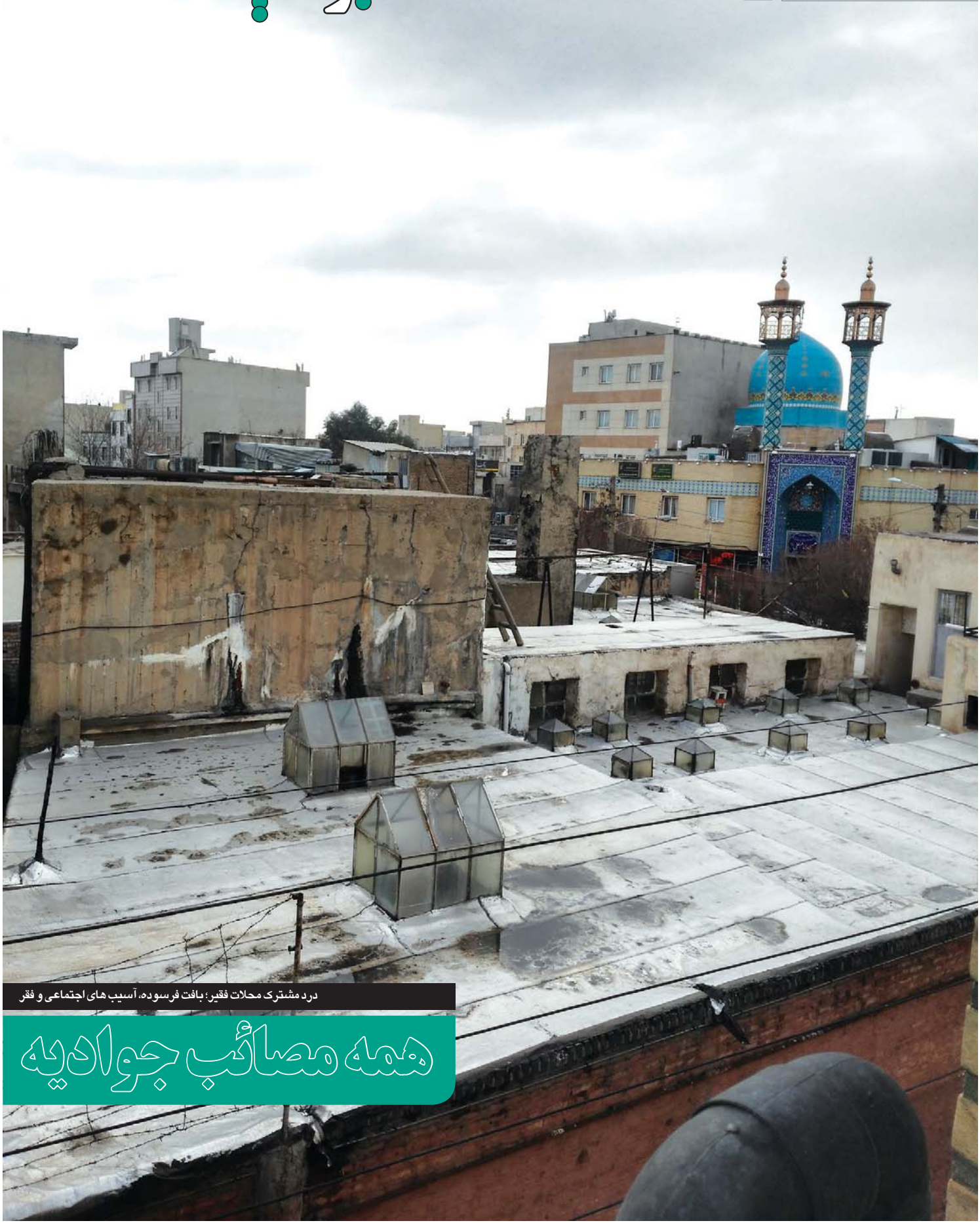
و گفت: محله ما بافت قدیمی خود را دیر از دست داد! یعنی ما تا قبل از انقلاب هم یک حمام خزان‌های داشتیم که به آن «حمام چال» می‌گفتند. این حمام چال ۵۰، ۴۰ سال قبل از انقلاب برپا بود. یعنی مکتب‌ها در محله‌ها ما پارا بود، یعنی ما مکتب داشتیم و به مکتب می‌رفتیم. هم سن و سال من که ۵۰ سال دارم، بچه بودیم به مکتب می‌رفتیم، همه این موارد عرض کنم نشان خدمت محله وجود سکونت است. ولی بعد از این جریانات با توجه به توسعه شهری ما از این توسعه عقب افتادیم. چون برای

توسعه جای رانداشته‌ایم! زمین‌های ما کشاورزی بود، شد محل زندگی و ورزش دیگران، پایگاه فلان شد برای دیگران... همه آن‌ها شده برای دیگران. چون خود ما یک روستایی بودیم، از لحاظ مرکزی روستا داشت و کوچه‌ها به سمت کشاورزی‌ها تقسیم می‌شد. الان هم همان‌ها هست و هیچ توسعه‌ای نبود؛ یعنی زمینی نداشتیم که بخواهیم توسعه دهیم. یعنی آن چیزی که متعلق به ما بود و می‌توانست برای این محله باشد، دیگران دار استفاده می‌کنند. در واقع توسعه شهری ما از این توسعه عقب افتادیم. چون برای

وقتی می‌آید، در محله ما خانه‌های بخرید و باز زندگی کنید؛ ماشین آن باید بیرون درب باشد. یکی دو تا فقط پارکینگ دارد. اگر شما در هنگام شب از کوچه ما گذر کنید، یعنی سانس به سانس پارک کرده‌اند؛ یعنی جای برای ایستادن ندارند! یعنی نفسی بگیرد برای مثال پیرمردها بیاستند نفسی بگیرند، همه جا ماشین است و طرف آن پر از ماشین است. جای ندارند؛ بغل خانه خود پارک کرده است. یکی از مصلحت‌ها ما در این محله نداشتن پارکینگ است که کاری هم نمی‌توان کرد.

محلہ جوادیہ

درد مشترک محلات فقیر؛ بافت فرسوده، آسیب های اجتماعی و فقر

همه مصائب جوادیہ

زنان سرپرست خانوار مهمترین اولویت طرح سنجش عدالت

سنتیده حریر چیمان تهرانی
مسئول خانه سلامت سرای
محلّه جوادیه به‌عنوان یکی
از شرکت کنندگان این
نشست هم‌اندیشی در ابتدا
در خصوص طرح سنجش
عدالت در این محلّه گفت:
ابلاغیه این موضوع به تازگی

از سوی ناحیه برای ما صادر شده است. حال‌ما باید نتایج آن
گزارش‌ها را تا پایان بهمن ماه در صورت جلسه‌ای ارائه دهیم.
وی در ادامه افزود: برای سرای محلّه در ابتدا دو کارگروه
مداخله گر در ارتباط با اولویت‌های اول و دوم محلّه جوادیه،
قرار دادیم که اولویت اول با توجه به بر تکرار ترین معضله
که در محلّه از طریق آمار گیری های قبلی دیده شد، زنان
سرپرست خانوار هستند که تعداد آن‌ها از تمام معضله‌ها که
می‌تواند داخل هر محلّه‌ای باشد، بیشتر بوده است. در درجه
اول اولویت رسیدگی به این قشر است. در اولویت دوم کمبود
مخازن سطل زباله و رسیدگی به نظافت محلّه، موش، گربه و
مسائل این حوزه است.

این فعال اجتماعی محلّه در ادامه سخنانش خود گفت: برای
رسیدگی به اولویت دوم جلساتی با حضور اعضای کمیته
توسعه محلی که متشکل از مدیر محلّه، دو نفر از اعضای
شورایاری و تمام مسئولان خانه‌های سرای به اضافه خودم و دو
نفر از معتمدان ساکن محلّه، برگزار شد.
مسئول خانه سلامت محلّه در خصوص چگونگی روند اولویت
بندی های محلّه در طرح سنجش عدالت گفت: اولویت‌ها از
طریق آماره اول کل سلامت به‌طور تقریبی از ۳ سال گذشته
مشخص شده بود.

حریر چیمان در پاسخ به این سؤال که «به صورت واقعی تصور
شما هم همین است که این اولویت در محلّه شما مورد نیاز
است؟» چنین گفت: دقیقاً. چون خود من لیست مشکلات
اولویت اول را تهیه کردم که حداقل حدود ۱۰۰ نفر می‌شوند.
وی با تأکید بر اینکه اولویت دوم همان معضلات کمبود سد
درصدی سطل زباله است چرا که این محلّه بافتی قدیمی دارد و
جانمایی سطل زباله‌ها یک چالش مهم در منطقه است.
مسئول سلامت محلّه افزود: برای مخازن باید یک چاه تعبیه
کنند که حداقل باید کوجه‌ها بین ماشین رو باشد. باید
ماشین‌ها که برای تخلیه است بتوانند داخل بیاید و عبور
کند. همه این موارد باید در نظر گرفته شود، که جای گذر و
جای ماشین‌های دیگر را هم نگیرد، برای مردم محلّه ایجاد
مزاحمت و جمع شدن بوزباله نداشته باشد.

وی در پاسخ به اینکه مداخله‌های شما به‌عنوان سنجش
گفت: طبق ریزی‌ها که ما با ناحیه دو انجمن دادیم قرار شد
چاهایی که شناسایی شده است از طریق فعالان محلّه،
همراه با نام کوجه‌ها به خود ناحیه ارسال کنیم تا جمع‌بندی
داشته باشیم. چون از نظر ناحیه گفتند خیلی سخت است که
بخواهیم داخل این بافت قدیمی یک مخزن اضافه کنیم! از هر
نظر حالاً این عواملی را که خدمتان عرض کردم، باید رعایت
شده باشد تا بتوانیم یک مخزن اضافه کنیم. با توجه به اینکه
مخزن خیلی کم است.

حتی گفتیم اگر امکان داشته باشد از یک مکانیزم سنتی
استفاده کنیم که اگر ماشین نتواند داخل بیاید، یا توجه به
اینکه این‌گونه زباله‌ها نسبت به خانواده‌ها و واحدهای مسکونی
که داخل این محلّه هستند، خیلی زیاد است. معتاداً موش و
گربه... معضلات دیگر به دنبال دارد با وسایل دیگری زباله‌ها
را به ماشین‌های زباله جمع کنیم برساییم.
حریر چیمان تهرانی که فعالیت قابل توجهی در حوزه سلامت
محلّه داشته است در خصوص فعالیت‌های که برای زنان
سرپرست صورت گرفته است گفت: به تازگی با یک موسسه
آشنا شده‌ایم به نام موسسه نیازگران که قرار است از نظر
حمایت مالی برای زنان سرپرست خانوار که ان‌شاءالله بتوانیم
برای عبد سید سید کالاهای تهیه کنیم.

یسنکری کارگاه‌های انگیزشی از نظر روان شناسی، برای این
افراد ایجاد شده است که حمایت روانی داشته باشند، چون با
توجه به فشارهای روحی و روانی مالی و غیره که دارند دیگر
فراخوان خودشان نیست! اسعی می‌کنم که از این نظر به
آن‌ها رسیدگی شود، اگر بتوانیم چند تا از نفرین برای
آن‌ها تدارک ببینیم یا از جهات دیگری که خودشان بیشتر روی
بعد مالی توجه دارند، بتوانیم یک مقدار به آن‌ها کمک کنیم.

مشکلات و مسایل محلات محروم
تهران تا حدی شبیه به یکدیگر است.
محلّه جوادیه واقع در منطقه ۱۴
نیز در کبر این مشکلات است. بافت
فرسوده، کوجه‌های تنگ و باریک و
آسبید‌ها و جالش‌های ناشی از آن،
عمده‌ترین معضله این محلّه است.
نامتی نیز وجه مشترک این محلّه با
سایر محلات است. این محلّه از آسبید
های اجتماعی فراگیر در سطح شهر
تهران مصون نیست. محلّه جوادیه
از نقطه نظر سرنانه‌های خدماتی در
شرایط مطلوبی به‌سر نمی‌برد. دو
میدان اصلی این محلّه در اکثر ساعات
در کبر ترافیک و ان‌سرات ناشی از آن،
هستند. این هفته در چارچوب برنامه
هفتگی ما به این محلّه رقیتم. ابتدا
در جمع شورایاریان محلّه حاضر شده
و سپس محلّه را کوجه به‌کوجه گشتم.
آنچه در زیر می‌آید، حاصل این تلاش
است که تقدیم می‌شود:

خلی از دعا و نزاع‌های محلّه وجود دارد،
علت آن همین جای پارک خودرو است!
چون کوجه‌ها تنگ است و هیچ‌کدام
هم نمی‌توان کرد، یک آموزشی بدهند
برای مثال کسی که ماشین خود را در
مکانی پارک می‌کند، بداند که به چه
چیزهایی می‌تواند بپردازد و ماشین او را برود
با پلیس ۱۱۰ تماس بگیرند، یا اینکه به چه
صورت این مشکل راحل کنند.

بافت فرسوده و نبود روشنایی چالش‌های محلّه جوادیه

وی گفت: مازاد آماره برق چندین بار
تومان از آن فضای ورزشی و فضای سبز
منطقه را تا حدودی تأمین کنیم. من
همین الان راحت می‌توانم به شما ۶
مکان زمین بزرگ یک تا ۳۰۰۰ متر نشان
دهم. همین زمین برق فیروز ۲۰۰۰ متر
می‌شود.

جواد بوری در ادامه گفت: خیابان برق
فیروز زمینی دارد که سمت راست مسجد
به سمت چپ یک زمینی است که متعلق
به برق است حدود ۲۰۰۰ متر است که
راحت می‌تواند این زمین خریداری شود
چرا که برای فروش آماده است. که از آن
برای فضای ورزشی و تفریحی و حتی
بخشی برای پارکینگ استفاده کنیم.
ما در محلّه جوادیه به‌عنوان یک کبر سمسور
دبیر شورایاری محلّه جوادیه در ادامه
گفت: متناسفانه ما به‌عنوان متصدی
نخواستیم برای راه جوانان محلّه کاری
کنیم. افراد دیگری در بخش‌های خصوصی
آموذند و تخلف‌های زیادی انجام داده‌اند!
این قضیه را ما با آقای دکتر قالیباف مطرح
کردیم.

حتی ما در آنجا زمین را معرفی کردیم
تقریباً نزدیک به ۵ هزار متر مربع، مربوط
به حاج آقا دولی که قابل خریداری
هم هست تا ان‌شاءالله اهمیت مجموعه
شهر داری و پیگیری‌های شورایاری محلّه
توانیم در این فضا کارهای بزرگی انجام

ضرورت ساماندهی کارگران ساختمانی وانت بارها در میادین اصلی محلّه

محلّه مناسبی نیست که کارگرها در آنجا
تجمع کنند از صبح تا شب هستند آتش
روشن می‌کنند، وجهه خیلی بدی برای
محلّه دارد!
این فعال اجتماعی به‌بهود رسیدگی
نیروی انتظامی به نزاع‌های دسته‌جمعی
مورد تجمع کارگرای ساختمانی است،
سال‌های گذشته نیروی انتظامی خیلی
بهتر توانست این موضوع را جمع کند! این

محلّه مناسبی نیست که کارگرها در آنجا
تجمع کنند از صبح تا شب هستند آتش
روشن می‌کنند، وجهه خیلی بدی برای
محلّه دارد!
این فعال اجتماعی به‌بهود رسیدگی
نیروی انتظامی به نزاع‌های دسته‌جمعی
مورد تجمع کارگرای ساختمانی است،
سال‌های گذشته نیروی انتظامی خیلی
بهتر توانست این موضوع را جمع کند! این

ولی میدان باغچه ویلی و برودج روی دو تا
معضل بسیار بزرگ دارد که بحث وانت‌بار
است که هم فرسوده مواد مخدر هستند
و هم ایجاد ترافیک کرده‌اند. تاکنون هم
کاری برای رفع این معضل صورت نگرفته
است. دیگر بحث میدان باغچه ویلی
مورد تجمع کارگرای ساختمانی است،
چون آنجا کوجه‌های تنگی دارد، بعد
خانواده‌های اهالی از آنجا عبور می‌کنند،

طبیقه‌های بالا خانه خودم ساکن هستند.
آن‌ها هم در این گرانی نمی‌فرستیم یعنی
الان چنین کاری در حال انجام است،
همیشه این بافت فرسوده در این محلّه
مشکل دارد. باید ارجحی را پیدا کرد.
وی در ادامه افزود: ما مسائل‌های متعددی
گفتیم، آتش‌نشانی در محلّه نداریم، با
وجود اینکه ۵۰ درصد بافت فرسوده داریم.
این مورد را این است که حداقل بتواند در
سطح محلّه باشد. الحمدالله پیگیری‌ها
انجام شده است، آقای شهردار منطقه
جناب آقای حمیدی آمد و پیگیری کرده
است، در دو محلّه آن طرف‌های زمین آن را
ایجاد کرد و پیگیری انجام شده است. اما
خواستار این قضیه هستیم که یک ایستگاه
آتش‌نشانی داشته باشیم.

بافت فرسوده است. یکی از موارد ما این
مسئله است.
جواد بوری در ادامه افزود: یکی از
خواست‌های ما از مسئولان این است که
تسهیلات بسیار مناسب‌تری نسبت به
محلّه‌های دیگر و ارائه امکانات خدماتی
نسبت به بافت فرسوده این محلّه در نظر
بگیرند. برای مثال در این محلّه اکثر
خانه‌ها ۷۰ و نهایتاً ۱۰۰ متری داریم،
ما از آن خانه‌ها ۳۰۰، ۲۰۰ متری در این
محلّه کم داریم در همین خانواده‌ها اکثراً
بچه‌دار هستند، حداقل ۵، ۴ فرزند آن
هم پسر دارد. یعنی طرف آمد و طبقه و
نیم‌خانه دارد، یک طبقه را خود او ساکن
است و دو طبقه دیگر را به فرزندانش داده
است! حالا ما می‌خواهیم به او بگویم که
بباید در حوزه بافت فرسوده مشارکت
کنید. می‌گوید من الان می‌خواهم پیام
کشی کاری انجام دهم، پیام به همسایه
مماندم فرزند قدیم که مردم بالای سر
هر خانه‌هاشان با هزینه برق خودشان
یک چراغ می‌گذاشتند خود بود. الان آن
خانه‌ها کوییده و تبدیل به آپارتمان شده،
هیچ کدام از آن‌ها نیامده‌اند که بالای درب
هر خانه‌ها یک چراغ بگذارند. کوجه‌ها
بسیار تارک و بسیار خطرناک است. ما در
حوزه امنیتی بسیار مشکلات داریم که
دوستان در حوزه امنیتی خواهش‌ها به‌طور
کامل توضیح می‌دهند.

جواد بوری در ادامه افزود: یکی از
مسئله است.
جواد بوری در ادامه افزود: یکی از
خواست‌های ما از مسئولان این است که
تسهیلات بسیار مناسب‌تری نسبت به
محلّه‌های دیگر و ارائه امکانات خدماتی
نسبت به بافت فرسوده این محلّه در نظر
بگیرند. برای مثال در این محلّه اکثر
خانه‌ها ۷۰ و نهایتاً ۱۰۰ متری داریم،
ما از آن خانه‌ها ۳۰۰، ۲۰۰ متری در این
محلّه کم داریم در همین خانواده‌ها اکثراً
بچه‌دار هستند، حداقل ۵، ۴ فرزند آن
هم پسر دارد. یعنی طرف آمد و طبقه و
نیم‌خانه دارد، یک طبقه را خود او ساکن
است و دو طبقه دیگر را به فرزندانش داده
است! حالا ما می‌خواهیم به او بگویم که
بباید در حوزه بافت فرسوده مشارکت
کنید. می‌گوید من الان می‌خواهم پیام
کشی کاری انجام دهم، پیام به همسایه
مماندم فرزند قدیم که مردم بالای سر
هر خانه‌هاشان با هزینه برق خودشان
یک چراغ می‌گذاشتند خود بود. الان آن
خانه‌ها کوییده و تبدیل به آپارتمان شده،
هیچ کدام از آن‌ها نیامده‌اند که بالای درب
هر خانه‌ها یک چراغ بگذارند. کوجه‌ها
بسیار تارک و بسیار خطرناک است. ما در
حوزه امنیتی بسیار مشکلات داریم که
دوستان در حوزه امنیتی خواهش‌ها به‌طور
کامل توضیح می‌دهند.

جواد بوری دبیر شورایاری محلّه
جوادیه دیگر شرکت کننده حاضر در
این نشست، مسئله بافت فرسوده و از
مهمترین مشکلات خواند و گفت: اولین
مسئله این محلّه بافت فرسوده است.
یکی از آیم‌های مهم این محلّه قدمت
زیادگی و معیشت و سکوونت مردم است.
ما الان ملک‌ها و ساختمان‌های را داریم
که بالغ بر نزدیک به ۸۰، ۹۰ سال از زمان
ساختن گذشته است.
وی افزود: این تراکم جمعیت و ساخت
باعث معضله‌ای به‌نام بافت فرسوده
شده است که الان اگر اشتباه نکنم در
سطح منطقه ۱۴ محلّه جوادیه از اولین
محلّه‌هایی است که بیشتر سطح را در بافت
فرسوده داریم.
این فعال اجتماعی در ادامه افزود: اگر
اشتباه نکنم حدود ۶۰، ۵۰ درصد محلّه

درخواست تغییر نام محله جوادیه به آیت الله بروجردی

محمود نوروزی یکی دیگر از اعضای شورایی محله جوادیه از درخواست تغییر نام محله جوادیه به آیت الله بروجردی سخن گفت و افزود: با توجه به اینکه نام جوادیه در شهر و سراسر محله بروجردی و محله جوادیه به سمت تهران و محله جوادیه به سمت جنوب شهر و سراسر محله در آن وجود دارد، درخواست این مورد از استاد شورایی داشتیم که با توجه به اینکه در محله میدان بروجردی قرار دارد این محله به نام آیت الله بروجردی تغییر نام داشته باشد. درخواست این را داشتیم که نام سراسر محله را هم به نام آیت الله بروجردی عوض کنند، متأسفانه با توجه به اینکه نامه نگاری های انجام گرفته است، هیچ اقدامی شناخته نشود. نام آقای بروجردی که سه سال است این محله نام آنجا را بروجردی می کنند، همانند همه محله های دیگر به این اسم است، ماندگار تر بماند.

وی همچنین مسئولان شهرداری و ارگان های دیگر خواست بر حد امکان برای اجرای پروژه ها از پیمانکاران خوب و مجرب برای کارهای زیربنایی و زیرساختی استفاده کنند. به عقیده وی با هر شش ماهه شده است که پیمانکارانی که در این محدوده کار می کنند، پیمانکارهای مجری نبوده اند و کارها با شتاب باقی به اتمام رسیده است! این موارد برای سطح محله معطل شده است!

موضوع بعدی که این فعال اجتماعی به آن اشاره کرد: تعریف خیابان ها و جابه جایی تیرهای برق است. با توجه به اینکه مجوز داده و ساختمان ها ساخته شده و عقب نشینی کرده اند، ولی ابتدا و اواسط کوچه ها تیرهای برق ایست که همین اخیراً مشاهده کردیم که یکی از اعضای محله حال آن ها بد شده بود و نیاز به آمبولانس داشتند، متأسفانه همین تیر برقی که سر کوچه بود، مانع از این شد که آمبولانس وارد کوچه شود، بیمار را که متسکلف قلبی هم داشت و خیلی هم خطرات بود، بتواند آن را سریع تر به بیمارستان انتقال دهد. مجبور شدند از وسط کوچه تا ابتدای کوچه ایستاد و با باران کار در انتقال دهند. نوروزی در ادامه سخنان خود به معضل فقه خانه های محله اشاره کرد و گفت: مجوزی به تازگی در این محله به فقه خانه ها داده شده است که به مشکلات محله افزوده است نمی دانیم که آید اصناف در مورد این صنف در حال انجام چه کاری است!؟

ترافیک از هر آسیبی مغرب تر است!

غلامعباس محمدی عضو شورایی محله نیز با تأیید سخنان همتابانش در خصوص مشکلات محله گفت محله کارگری و مستضعفان نشین است، اهالی زحمتکش اندویشترین شهیدان این محله تقدیم انقلاب و دفاع مقدس کرده است. به همین دلیل است که شهرداری هم نام

این محله دارالومومنین گذاشت است. کوچه های تنگ، خانه های رسوده باین محله معجزین شده است. وقتی صحبت از آسیب های اجتماعی محله به میان آمد، محمدی گفت: آسیب یعنی اینکه پارکینگ ندارد، معتاد آسیبی است. قاچاق قرضش و ورد بدل مولد، بحث وانت پاراها آسیب است. وی در توضیح اینکه وضعیت اقتصادی ساکنین چگونه است گفت: بالاخره همه کارگر هستند. اگر کار باشد به قولی وضعیتشان خوب است. اگر کار هم به متأسفانه در حال حاضر کم است. بالاخره همه اینجا کارگر نشین هستند. شورایی محله جوادیه در ادامه به ترافیک محله به خصوص در ساعات شلوغی اشاره کرد و گفت: در میدان بروجردی اوج شلوغی یک اتوبوس می خواهد عبور کند، مشکلاتی دارد. حالا چه رسیده اینکه مایشین آتش نشانی یا آمبولانس یا موارد اجتماعی بخواند عبور کند!

سید احسان موسی کاظمی

جاننشین شورایی را در ادامه نشست هم اندیشی موضوع بافت نیمه پایدار را مطرح و افزود: بافت فرسوده و نیمه فرسوده (نیمه پایدار) از معضلات اصلی محدوده محله جوادیه است که اتفاقاً ما اگر بپاینگار آن هستیم، الان می خواهیم چند واحد مسکونی را با هم ادغام کنیم و سازیم که مشکلات زیادی بسازد. ما نباید فراموش کنیم که مشکلات اصلی و اساسی محله ما است. وی افزود: امیدواریم که بتوانیم مشوق هایی برای ترغیب خانواده ها برای آن که با یکدیگر مشارکت کنند، و خانه خود را بازسازی و نوسازی کنند. فکر می کنم که خیلی موثر باشد. حالا حدود این بیست ساله که من در این محله بودم، ۴ خانه یا ۴ چشم خود دیدم که خراب شده است به فاصله ۳ کوچه از خانه ما، ۳ خانه را دیدم که خراب شده است و بعد از اینکه خراب شده است، آن ها با هم توافق کردند که آن را بازسازی کنند. یعنی مجبور بودند که این کار را انجام دهند. خراب چرخ این حادثه پلاسکو اتفاق بیفتد تا ما به فکر بازسازی و خریدیم قطعاً اگر مشوق هایی در این زمینه باشد مردم از خدا می خواهند که خانه آن ها جدید شود و از خدماتی خواهند که امکانات بهتری به آن ها داده شود!

جاننشین شورایی محله جوادیه یکی از معضلات در نوسازی بافت فرسوده را برآورده می داند و افزود: ما هر روز در این زمینه آذاریت شنیده و آزاردهنده در این مسیری می دانم. او در این زمینه افزود: اغلب کسانی که می خواهند وارد این فضا شوند، پلران ما هستند که به نوعی می خواهند این جریان بیفتند. آن ها ساختمان است که بخواهند دنبال کارهای اداری آن باشند. هم مشوق دارد هم تسهیل داده شود. محله ما هم بافت فرسوده دارد و هم از نظر معماری متأسفانه همان طور که آقای بروجردی فرمودند کوچه های نامناسب دارد. در کوچه های ماقدمتین وجود ندارد! کاظمی گفت: متأسفانه گاهی اوقات نبود امنیت اسپینرا هست اما پاراها مکتبه انجام داده ای، حتی با کلازتی جلسه گذاشتیم فقط یک کلمه به ما

پتانسیل های محلی را شناسایی کنیم، البته آنقدر مشکلات در سطح سراسری محله داشته ایم، به آن ها پرداختیم تا بتوانیم وارد مسائل کلان تر شویم. پتانسیل های محله را ما شناسایی کنیم. مانند پزشکی که در محله داریم، افراد تحصیل کرده ای که داریم و اساتید دانشگاهی که داریم، بالاخره در چند جلسه قبل صحبت می کردیم. ما یکسری مدیر کل در محله ما داریم که در سطح مدیر کلسی حتی مطرح هستند که آن ها را باید شناسایی کنیم، بالاخره در اداراتی که دارند، ممکن است به نیروی کار نیاز داشته باشند. وی همچنین به کمیته بودجه و ناکافی بودن درآمد سراسری محلات اشاره کرد و گفت: بودجه ما نیز خیلی کم است. شاید به نوعی شبهه خطی شده باشد، شاید کسی گوش نکند و باورشان نشود. ولی واقعاً سراسری محله و محله های را سرچ دارم، که در زمان انتخابات شورایی برای اینکه رأی بیاورند چه دست و پاها می زدند، کتاب پخش می کردند، چلو کباب، کتوشولار می دادند، برای اینکه درآمد سراسری محله شان بالا بیاید. ۵ هفته برخی دوستان گاهی تاماها ۵۰ میلیون درآمد می رسد. ولی ما در محله خودمان برای پرداخت حقوق بچه های خودمان مانده ایم! واقعاً ما داشتیم که مدیر محله تشریف داشتند و این موارد را توضیح می دادند: در حقوق بچه ها مانده ایم. ما بچه ها هم حق می دهیم بالاترین حقوقی که ما به این دوستان می دهیم که ۸ ساعت ۴۰۰ تا ۱۰۰۰ تومان است تا ۱۰۰۰ تا ۴۰۰ هزار تومان و زیر این مبلغ حق انگیزه برد. حقوق پرسنل را کاهش می دهد.

کاظمی همچنین تأکید دارد که بیکاری و عدم اشتغال در این محله هم چالش دیگری است. «در محله جوانان هستند که در حوزه های مختلف زمینه تخصصی دارند و دانش تخصصی دارند. متأسفانه معضل بیکاری و اشتغال را به طور جدی احساس می کنیم که همین بیکاری و اشتغال زمینه بسیاری از مشکلات مانند دزدی، قاچاق، مواد مخدر و مزاحمت های که ایجاد می شود است. این معضل در محله ما فکر می کنم که معضل جدی هست که در این مسئله یک عنایت ویژه از سوی مسئولان امر می طلبد که این اتفاق بیفتد! وی در ادامه تأکید می کند: «یکی از کارها که ما طرح آن را داریم و به دنبال آن هستیم این است که یک خانواده ممکن است که یک مورد داشتند باشد! دیگری از آن ها بدسرپرست، دیگری بی سرپرست و یکی از آن ها بیسکار باشند! هر ۳ خانواده مشکل دارند. به صورتی است که وسط یک کوچه پارک یک متری، یک متر هم کمتر است، آن ها را می سازند، شده یک متر و نیم! این وجود باز هم مردم مشکل دارند. خانم غنی پور افزود: درب خانه ها به عنوان مأمور آب یا برق می زنند یا برای سیم کشی، می روند داخل و خفت گیری می کنند. با اینکه این منطقه دارالومومنین است! یعنی بیشتر شهید را این منطقه

محله امنیت ندارد!

میلیون تومان را دریافت کند. خبر من نمی توانم دلیل این مطلب را تحلیل کنم! این شورایی محله تأکید دارد که محلات کمتر برخوردار محاسنی دارند، از جمله وجود قشر مذهبی و انقلابی است. وی در ادامه می گوید: یعنی ما خانواده ها به یانه های قلعی در سطح محله داریم، پارک های بسج و مساجد قدیمی، مساجد خوب و آدم های فرهنگی خوب و دل سو و قشر صمیمی، روزها روزهای انقلاب است، شام مستعصر هستند که انقلاب از محله پیروزی و محله های ما شروع داریم. چرا باید هزینه آن را ما بدهیم! چرا از انقلاب نام شهدا و دفاع مقدس، فقط بر کوچه های ما باشد، بعد کوچه های که نام آن ها گل و لبل و سنبل است، امکانات در آنجا توزیع شود! در شمال شهر و مناطق برخوردار محله های ما، به قول خودمان مساجد ما، صورت خودجوش و بدون هیچ بودجه ای برای انقلاب هزینه کنند، هزینه عشقی و قلبی و محله های که نام آن ها گل و لبل و سنبل است، دیگر استفاده های آن را باید نداشتند. فضای سبز آنجا داشته باشد! این موارد می طلبد که توجه و عنایت ویژه باشد، الحمدلله آقای دکتر قالیباف شهردار محترم فوق العاده زحمت کشیدند، ایجاد مترو و پل جوادیه خیلی به محله ما کمک کرده است.

شهردار تهران همیشه این صحبت را دارند که ما به محله های پایین شهر شاید بیشتر از بالای شهر رسیدگی کنیم. ولی متأسفانه آنقدر مشکلات در اینجا زیاد هست و نمود دارد که هر چقدر به این محله ها برسند و رسیدگی کنند، به نوعی جای کار دارد. اگر در مواقعی شهرداری و انقلاب به نیروهای احتیاج داشته باشند، مطمئناً این نیروها هستند که می آیند تا آن نیروی که ۲۴ ساعت روزهای زیادی از سال در خارج از کشور هستند، یک ویلا بر چسب دارد که می آید به آن سر کشی می کنند! من از شهرداری و تشکر می کنم، هر

عکس می اندازند و می روند!

داده است اقیام انقلاب از اینجا و از میدان شهدا شروع شد، اما کمتر این امکانات را دارند. به قول آقای بروجردی به بالای شهر بیشتر توجه می کنند. یک مورد کوچک آن اینکه اتوبوس های خراب را می آورند در این منطقه، حالا تازه یکسال است که کمی بهتر شده است! ولی بهترین اتوبوس ها برای مناطق بالا است. من خودم رفتم و آمد می کنم و می بینم. حتی اعتراض هم می کنم! ولی به گوش چه کسی برسد که مهم بداند این خواسته ها را. وی در پایان سخنان خود خواستار شد که در این گزارش نوشته شود که حتماً این منطقه به یک ایستگاه آتش نشانی نیاز دارد.

عکس می اندازند و می روند!

خانواده ممکن است که یک مورد داشتند باشد! دیگری از آن ها بدسرپرست، دیگری بی سرپرست و یکی از آن ها بیسکار باشند! هر ۳ خانواده مشکل دارند.

به صورتی است که وسط یک کوچه پارک یک متری، یک متر هم کمتر است، آن ها را می سازند، شده یک متر و نیم! این وجود باز هم مردم مشکل دارند. خانم غنی پور افزود: درب خانه ها به عنوان مأمور آب یا برق می زنند یا برای سیم کشی، می روند داخل و خفت گیری می کنند. با اینکه این منطقه دارالومومنین است! یعنی بیشتر شهید را این منطقه

فاطمه غنی پور شورایی محله جوادیه که سه دوره اهالی محله را همراهی کرده است در خصوص مشکلات محله گفت: حدود ۵۰ سال است که در این محله ساکن هستیم. با اغلب مردم این محله آشنا هستم. یعنی از وضعیت زندگی، مسکن و بدسرپرستی آن ها مطلع هستم. وی به موضوع عدم دسترسی به محلات و کوچه ها در این محله اشاره کرد و افزود: اگر بخواید اینجا یک زلزله بیاید، ایستگاه آتش نشانی ندارد، چه کسی می خواهد آن را جمع کند! این ها یک ساختمان را نمی تواند جمع کند! (اشاره به حادثه پلاسکو دارد) فقط مردم مسئولان می آیند نگاه

محله ابودر

در جمع شوراییاران محله «ابودر» مطرح شد:

طرح سنجش عدالت در شهر

صوری است

درخواست اهالی محله؛ بستن روی کانال بلوار ابوذر

رضا یوسفی دبیر شورایاری محله ابوذر که به گفته خودش حدود ۸ سال است که در شورایاری فعالیت می کند، نیز گفت: من ابتدا از دقت نظر شما و مجموعه پدیده نظر تشکر می کنم. یکی از موضوعات که مشترک ادوستان هم به آن اشاره کردند کمیود

فضای سبز و مکان ورزشی است.

وی در این خصوص اظهار داشت: از سوی شورایاریان و دبیران مشترک محله ناحیه ۳ پیشنهادهایی شد که در خصوص فضای سبز و فضای ورزشی خطی مطلب بستن یل بلوار ابوذر، در اولین نشست که ما تقریباً روز گذشته با شهردار تهران جناب آقای قالیباف داشتیم، این موضوع در آنجا مطرح شد، گزارشی کاملاً جامع و کامل از طریق مدیریت محله به نمایندگان از ۲۱ محله از منطقه ۱۴ اعلام گزارش شد که یکی از آن موضوعها بستن روی بلوار ابوذر بود. نظر آقای دکتر قالیباف بر این بود که کار باید کار شناسی شود، در جلسه پیش حدوداً چهارشنبه گذشته خدمت شهردار محترم ناحیه جناب آقای دکتر حمیدی بودیم که ایشان پاسخ ما را آوردند و گفتند که این کار کارشناسی شده است و قابل اجرا نیست. ما بر اساس موضوعاتی ایمنی و امنیتی آنچه هم که در ادوار گذشته اگر کاری صورت گرفته اشتباه بوده است.

دبیر شورایاری محله ابوذر اظهار داشت: به این علت که روی بستن بلوار ابوذر را این یعنی نمی دانستند و اینکه حالا به اتفاق ما توأم نگوییم اگر بافیس حضور شود ولی آنچه ایمنی ندارد و ممکن است تخریب شود و یا فرو کش کند یا آدمی به بیرون برت شود و موضوعاتی این چنینی که گفتند و این کار متأسفانه تأیید نشد و انجام نشد مگر شهردار عرض شود و این دیدگاه عوض شود.

وی افزود: موضوع بعدی بحث فضای سبز است که متأسفانه ما در محله ابوذر فقط یک پارک و بوستان امیر عطا داریم که یک فضای سبز بسیار کوچک و جمع و جور یا توجه به اینکه محله ابوذر حدود ۴۶ هزار نفر جمعیت دارد. کمیود فضای سبز و سرانه آن محسوس است. یکی دیگر از مشکلات ما در بوستان امیرعطا بود و سر و سر بهداشتی است که پیشنهاد ساخت چند بسویس بهداشتی ارائه و مصوب شد، ولی هیچ اقدامی انجام نشده است. این مورد هم از مواردی است که در حضور جناب آقای دکتر حمیدی مطرح کردیم و بعد از اینکه جلسه داشتیم و نشست با شهردار ناحیه ۳ داشتیم، آنجا هم چوبی در بافت نگر دریم و اتفاقی نینفاد، بحث نبود امنیت در منطقه بسیار جدی است سرقت از مغازه ها و در پارک از موارد قتل مغازه دار ها، هفت هفتگی است. کیف قاپی و ناامنی و هفت گیری و این موارد هم بوده که در اینجا اتفاق افتاده است. ما نشست هایی را با فرمانده محترم کالتری ۱۳۱ سلیمانیه داشتیم و نشست هایی را با مابدریان ارشد منطقه ۱۴، مدیر تاکسیبرانی منطقه ۱۴، داشته ایم و موارد مربوطه را عنوان و درخواست همکاری و همکاری داده ایم.

وی در ادامه مشکلات متعدد در حوزه فرهنگی را عنوان کرد و افزود: ما ۷ مدرسه و ۶ مسجد در محله ابوذر داریم که در موضوعات برنامه فرهنگی که در آنجا بازاری محله جاری است در آنجا سیدگمی می کنیم، هیئت هایی که در محله ابوذر داریم به نام هیئت یاس کبود است که برای بسجج محله و حوز ۱۳۱ امام جعفر صادق است که حدود ۶ یا ۷ سال است مراسم بسیار بسیار با عظمت پیاده روی برگزار می شود. از ابتدای محله ابوذر که می شود مسجد شهید بهشتی در میدان نبرد، محل تجمع از آنجا شروع می شود و به صورت پیاده روی در انتهای خیابان ۱۳۱ انتهای محدوده جغرافیایی منطقه تمام می شود.

در ادامه محله کردی هایی که به طور هفتگی صورت میگیرد به محله ابوذر واقع در منطقه ۴ سرزدیم. ابتدا در میان شورایاریان و سپس در بین اهالی محله حاضر شدیم. آنچه در پی می آید محاصل نشست هم اندیشی با شورایاریان و معتمدین این محله است که می خوانید:

انتقاد از طرح صوری سنجش عدالت در شهر!

پرسشگر شوند و در خانه ها، اطلاعات شخصی یک خانواده را در بیرون، من اجازه نمی دهیم که آن دختر جوان خودش به تنهایی برود با پدر این مجبور می شوم که خود من هم با او بروم، رنگ را می زنیم، خیلی برخورد بدی می شود و گوشی را زمین می گذارند که خانم بروید در یک خانه دیگر را بزیند، خوب این موارد با خود بردی دارد بعضی از افراد هم که می آیند اطلاعات نادرست می دهند که من متوجه می شوم. فکر می کنم اگر این پایش های محله ای جمع شود و در بحث سلامت یاری حق از حمله ای که به سلامت یار می دهند یک داگرمی داشته باشند! حقوقی که ما به دلیل نیاز و یا یک دانشجوی به علت هزینه ها مجبور می شود که بیاورد این کار را انجام دهد.

ان ها کار کردند ولی همه کارها صوری و موردی بود که به عنوان گزارش کار خودمانند، نه اینکه یک محله بلکه در همه محله ها، من این چیزی که بر آورد کردم، بنده همه آن ها را بررسی کردم، دیدم که همه آن ها به صورت صوری انجام می شود! مسئول خانه سلامت محله ابوذر در ادامه افزود، یکی دیگر از بحث های که در حال انجام است، سلامت یار است، سلامت یار حقوق کمی می گیرد، برای این مثال حقوق ۲۳۰ هزار تومان فکر نمی کنم حقوقی باشد که یک دختر جوان با مدرک لیسانس بیاورد کار کند اما به دلیل نیاز و یا یک دانشجوی به علت هزینه ها مجبور می شود که بیاورد این کار را انجام دهد.

این فعال اجتماعی خاطر نشان کرد: خوب حالا به ما می گویند که پایش محله ای انجام دهید، پایش محله ای یعنی چه چیزی؟ یعنی اینکه در سطح بلوک جمعیتی و در سطح محله بروند، اصلا مشکلی از دل محله حل نگردد است و فکر می کنم که در واقع توانسته است پیشرفت داشته باشد و خیلی با خودی نداشته است!

وی در توضیح این موضوع گفت: ما رفیقیم در سطح محله ها، از طریق پرسشگری که به در برابر فرستادیم از نظر تغذیه، بهداشت و درمان و درباره موارد بسیار دیگر سئوالی را مطرح کردیم تا ببینیم وضعیت محله ها به چه صورت است. در نهایت ما ۴۱ شاخص را استخراج کردیم، گفتیم محله ها در ۴۱ شاخص مشکل دارند، حالا افرادی که به عنوان افراد توسعه محله، که افراد نام آور محله بودند تشکیل دادیم و گفتیم ۴۱ شاخص انتخاب کردند که کدام یک در محله شما مهم تر است و شما می توانید برای آن کاری انجام دهید که بتوانیم این مشکل را حل کنیم

وی افزود: مجبور بودند از بین این ۴۱ شاخص، دو اولویت را انتخاب کنند، روی

نمی شود، ما نیز از این لحاظ در مضیقه هستیم چرا که هم مجبوریم هزینه ای برای استناد تعیین کنیم، و در مقابل از مراجع گوناگون هزینه دریافت کنیم تا بتوانیم حق الزحمه استاد را پرداخت کنیم

این فعال محله افزود: یکی از بحث های که برای بحث سلامت مشکل ساز شد، موضوع سنجش عدالت بود. انجام دهید که پایش است که خیلی همه گیر شده بود و شروع به کار آن خوب بود، ولی فکر نمی کنم که مسا توجه به اینکه در دل کار هستیم و می فهمیم،

طاہرہ خسروی مسئول خانه سلامت محله ابوذر از دیگر شرکت کنندگان حاضر در این نشست نیز مأمیت از بیایی کردن ورود شهرداری به بحث سلامت گفت: از آنجا که شهرداری را در سلامت شده است، کارهای خیلی مهمی انجام گرفته است، فکر می کنم خانه سلامت اولین خانه ای بوده است که در سطح محله ها شهرداری زد، هنوز مردم برای محله را به اسم خانه سلامت می شناسند چون قدیمی ترین خانه ای بود که در محله ها شروع به کار کردند

وی افزود: در ابتدا کار در این خانه های سلامت خوب بود و همه خدمات به صورت رایگان بود، مردم از خدمات آن استفاده می کردند، ولی نااهم انگلی های صورت گرفت و ارائه خدمات آن هزینه بر شد، وقتی این اتفاق افتاد، استقبال مردم نسبت به استفاده از کلاس های آموزشی کمتر شد، با توجه به اینکه سلامت هم هیچ بودجه ای ندارد، هیچ اعتباری برای آن نظر گرفته

دارالمومنین تهران

پور هاشمی مدیر محله ابوذر نیز در این نشست هم اندیشی با تاکید بر اینکه این منطقه به نسبت سایر مناطق مرفه نیست، اما اهالی در کنار مسئولان هستند گفت: منطقه ۱۴، به نسبت مرفه نیست! اما در محله ای زندگی می کنیم که خدا را شکر در هم راستا با شهرداری قدم بر میداریم، یعنی در منطقه ۱۴ می توان گفت اصلاً تقابلی بین آن ها وجود ندارد! همیشه مشکلات معضلات و عدم تقاضم وجود دارد ولی در تقابل نیستند، همیشه در کنار یکدیگر هستند. این مورد از محسنات منطقه ما است، وی در ادامه با اشاره به اهمیت منطقه از جایگاه معنوی گفت: منطقه ما به دارالمومنین معروف است! شهادی بسیاری از تقدیم کشور و انقلاب کرده

است، در خیلی از بحث های اجتماعی و فرهنگی حرف زار می زند، ولی متأسفانه همان طور که در تمام محله های تهران چالش و مشکلات وجود دارد، حالا در محله ما نیز هر چند به نسبت محله های مرفه در منطقه ۱۴ باشد، مشکلاتی وجود دارد

این فعال اجتماعی در ادامه به مشکلات منطقه اشاره کرد و افزود: یکی از مشکلات کمیود سرانه فضای سبزمان محله است، خوب شما یک باز دیدی از محله ما داشته باشید، سرانه فضای سبز ما بسیار پایین است. یعنی به نظر من اصلاً وجود ندارد، یک پارک کوچک که هر چند نمی توانم بگویم وجود دارد! کمیود بعدی در سرانه فضای ورزشی ما است که آن هم نسبت به جمعیت محله بسیار کم است. در آمار سال ۱۳۸۵ جمعیت

محله ما ۴۲ هزار نفر بوده است، من فکر می کنم که در آمار سازمان نفوس و مسکن سال ۱۳۹۵ حدود ۸۰ هزار نفر باشد! یاد کرد و گفت: ناداشتن فضاهای دفاع شهری، یک حسنی است که اعتبار در آن بارز نیست! اعتبار از منی بیند چون در دل خانه ها وجود دارد! حالا خدا را شکر مادر فضای بیرون خانه هایمان نمی بینیم و کمتر ندانسته باشیم، ولی در بحث فرهنگی سعی می کنیم که روی خانواده هایمان حتماً کار کنیم، خیلی تلاش داریم، ولی مطمئن هستیم که آن خدماتی که ما ارائه می دهیم، در صد خیلی کمی از جمعیت محله ما را شامل می شود، آن شاء الله زوی برسد که حرفی برای گفتن داشته باشیم.

بارها شده است که اهالی به ۱۱۰ رزنگ زده‌اند اما چون شاکی خصوصی نداشته کسی دستگیر نشده، مردم می‌ترسند از این افراد شکایت کنند

حکمرانی غریبه‌ها در موزه تهران

نایب‌رئیس شورای شهر تهران از شناسایی ۵۳ محل تهران که نسبت به محل‌های دیگر دارای عقب‌ماندگی بیشتری هستند خبر داده بود. محله پهنشویی یکی از محلات بل‌بل مرز پایتخت است که در قرق غریبه‌ها قرار دارد. نوراحسینی: اینجا تهرانی است. ته خط، تصویرمان از ته خط کمی سیاه‌تر از آن چه که می‌بینیم، است. اما محله پهنشویی ظاهری آبرومند دارد. بوستانی‌های بزرگ‌خانه‌هایی که یکی در میان نوسازی شده‌است، صبح‌ها محله آرام‌خیز است. اما تصویر واقعی این محله زمانی مشخص می‌شود که آسمان سیاه می‌شود و محله در تاریکی فرو می‌رود. آن زمان است که دار و دسته دالتون‌ها محله را به تسخیر خود می‌آورند و نمایش شبیه‌شان را که با خنده‌های مستانه آغاز می‌شود با قهقهه‌هایی که با پای‌های می‌رسد اجرا می‌کنند. ساکنان قدیمی این محله که هر کدام بیش از ۴۰ سال است در این محله زندگی می‌کنند، مهم‌ترین دردشان غریبه‌ها هستند که به محله قدیمی شان هجوم آورده‌اند. غریبه‌هایی که در تاریکی شب می‌آیند و هر کاری دلشان می‌خواهد می‌کنند و می‌روند. خانه‌های تیمی توزیع مواد مخدر که آدریس‌ها را همه اهالی محل می‌دانند. اما از ترس با خدوشان هم تکرار نمی‌کنند. مشکل اصلی محله تاریک و خاوش پهنشویی حکومت دالتون‌ها در سیاستی شب‌های این محل است.

نسرین باقری یکی از اهالی قدیمی محله پهنشویی است. سال ۴۶ تا به امروز در این محله ساکن است و تک‌تک افراد قدیمی را می‌شناسد. بیشتر جوان‌های محل یا ساکنان گرو خوش بوده‌اند و همسرش می‌گوید محاب مردم این محله را می‌شناسد. از کسانی که به نان شب شان محتاج هستند تا خانه‌های که پر از معتاد است و سرپرست درستی ندارد. خانه‌های تیمی که نیمه شب با ساساط عیاشی به پا می‌کنند.

می‌گوید: نیروی انتظامی هم با این افراد برخورد نمی‌کند. بارها شده است که اهالی به ۱۱۰ رزنگ زده‌اند اما چون شاکی خصوصی نداشته کسی دستگیر نشده، مردم می‌ترسند از این افراد شکایت کنند. می‌گوید دالتون‌ها اگر بفهمند چه کسی پلیس را خبر کرده است خون و خون‌شان یکی می‌شود. وقتی می‌خواهد از اوج نامی محل مثالی بیاورد داستان خفت‌گیری خودش را تعریف می‌کند. می‌گوید ۲۶ آذر سال ۹۳، ساعت ۶ و نیم صبح که ۴ نفر با جاقو در یک کوچه که هر دو سرش باز بوده گیرش می‌اندازند. کار به نز و خورد و در گیری هم می‌کنند. اما هیچ کده از اهالی از ترس شان از خانه بیرون نمی‌آیند. تیزی جاقو را گوشه پنجره دیده‌اند و جای هیج می‌ایمان این همسایه قدیمی هم نمی‌تواند آنها را از خانه خارج کند.

اواز پارکینگ وسیعی می‌گوید که در کنار مدارس این محله مشکلاتی را برای دانش آموزان ایجاد کرده است. پارکینگ که محل توقف ماشین‌های سنگین است و با هر استراتژی تن مدارس قدیمی و فرسوده این محل می‌لرزود و دانش آموزان نیز در سه‌های دانش آموزان می‌نشینند. او داشتن پارکینگ طبقاتی را یکی از نیازهای منطقه می‌داند و می‌گوید قول‌هایی به ما داده‌اند اما هنوز کنگنه آن هم به زمین نخورده‌است. مشکلات را که لیست می‌کند می‌رسد به وجود غریبه‌ها. این محل ۱۸ هزار ساکن دارد. زمانی تنها قدیمی‌ها در محله پهنشویی ساکن بودند و امروز ۳۰ درصد کسانی که در این چند سال فقیر شده‌اند یا معتاد به محله پهنشویی پناه آورده‌اند. او برخی نامی‌ها را از تانی‌ها از کوچ‌گرمی‌ها به این محله قدیمی می‌داند.

«امنیت» مهم‌ترین خواست ساکنان این محله است. این معلم قدیمی محل می‌گوید: نامی‌ها در این محل کسولاک می‌کنند. بارها درخواست کرده‌ام یک کانکس پلیس در محل مستقر شود. می‌گوید خریداری شده‌است ولی یک سال از این وعده هنوز اتفاقی برای استقرار نیروهای انتظامی در سطح محل نشده‌است. بدی‌ها و سرسبز بودن این محله از مشکلات قدیمی‌است. اما به مرور درختان آن گوید در بخش‌هایی از محل شبکه فاضلاب کشیده شده‌است مشخص نیست این فاضلاب‌ها کجا پیمازی می‌شود. این لوله‌های کهن در حال حاضر پدیداری برای محل ندارند. او برخی نامی‌ها بد آن بکره‌است. باقری پیشنهاد می‌کند این سیلاب‌ها تصفیه شود تا مزاج محل آن آبیاری شود. می‌پرسد مگر زمین زراعی باقی مانده‌است. پاسخ او مثبت است. می‌گوید نامی‌ها در محله به دلیل درختان زیاد و سرسبز بودن این محله از مشکلات قدیمی‌است. اما به مرور درختان آن خشک‌شده و برخی از باغ‌ها تبدیل به مراکز تجاری شده‌اند. هنوز هم این محل سرسبز است. داشتن یک مرکز بهداشت قدیمی از خواست‌های دیگر اهالی این محله است. مرکز بهداشت یکی از محله‌های محروم شده‌است و حالا میزان معترضان محل است. باقری می‌گوید: تجهیزات خانه سلامت هم خریداری شده‌اند اما هنوز مکان مناسبی برای آن پیش‌بینی نشده‌است.

فضای سبز محله در حد حیاط خلوت هم نیست!

نیست که بخواهد هر شهرداری انجام دهد. می‌چنین ضمن قدرانی از شهردار منطقه افزود: از آقای بختباری تشکر می‌کنم که در حد توان خود واقعا در حال تلاش هستند، ولی دست ایشان بسته‌است؛ چون این موارد کاری است که کلان و ملی است. مسئولان باید از بالا بیایند، مانند مسیر جارو، شما اگر عنایت بفرمایید از نینوران از خود ایستگاه اتوبان آهنگ مسیر پوشیده شده است. اما وقتی به ما رسید، است، آسمان تمام شده‌است. یعنی برای آن‌ها هیچ ممنوعیتی نبوده و بودجه داشته‌اند؛ یعنی تمام مسیر پوشیده شده است، آسمان این بلوار را بپوشانند که باعث جلوگیری از هزاران اتفاق شود و چه نعمتی برای این محله می‌آید. اگر واقعا می‌خواهید کار کنید و رسانه‌های شود؛ بگویید که مسئولان از بالا تا پایین ببینند، به هر حال وظیفه ما است که معضلات خود را بپایان کنیم. حالا یا جامعه عمل بپوشانند و یا بیخیالی آن می‌شوند؛ چون شما گفتید که خیلی بی‌براهه‌ست، بنده، دارم به این صورت صحبت می‌کنم. اینجا خیلی حیاتی است، این موارد را عنایت

یکسری مواردی مانند موش و مگس در این محله کنترل می‌شود. وی افزود: یکی دیگر از بحث‌ها نامی است که بارها به مسئولان گفته‌ام در اینجا (مسئول ایوذر) جسد و موارد دیگر افتاده است که اگر پوشاننده شود دیگر شاهد این فجایع نخواهیم بود. بحث دیگر سبیل است که اگر بالا بزنند، طغیان کرده و وارد خانه‌ها می‌شود و از همه مهم‌تر فضای کافی در اختیار مردم قرار می‌گیرد، می‌توانند روی آن را بپوشانند و بیایند یک نقطه آن را فضای ورزشی کنند و یک نقطه دیگری را پارک کنند و نقطه دیگری را فضای است که برای بالا شهری حیاط خلوتی محسوب می‌شود. یعنی این پارک با دو بالائی شهر حیاط خلوت آن‌ها محسوب می‌شود! فضای کافی برای کار راه‌ی، ورزشی و تفریحی ندارد؛ یعنی باقی آن به صورتی است که ماز لحاظ پارک محروم هستیم. بفل آن یک فضای است که برای بالا شهری حیاط خلوتی محسوب می‌شود. یعنی این پارک با دو بالائی شهر حیاط خلوت آن‌ها محسوب می‌شود! این فعل اجتماعی در ادامه خاطر نشان کرد: با این جمعیتی که در اینجا دارد، بارها این مورد را بپوشاند و دیگر عزیزان با طایلی و آقاسی جسران نام‌نگاری کرده‌ام، با آقای خادم صحبت کردیم، بنده تمام این موارد را به صورت مکتوب دارم ولی متأسفانه به هیچ کلام از آن‌ها جامعه عمل نپوشانند! کامران بیسات در ادامه تاکید دارد: چه زمانی قرار است که این اتفاق مبارک بیفتد، خدا می‌داند! اگر می‌خواهد کاری انجام دهند و خدا بامزری برای خوششان درست کنند سر پوشیده کردن کابل بهترین راه است، و گرنه با چهار ت سطل شستن و دو تا چاله و چوله به

کامران بیسات عضو شورایی محله «ایوذر» دیگر شرکت کننده حاضر در این نشست بود که به طرح دیده‌ها می‌خورد. وی در ابتدا به حادثه تریش ساختمان پلاسکو اشاره کرد و افزود: جا دارد به ملت ایران در رابطه با حادثه ساختمان پلاسکو که واقعا مردم را اعزاز کرد تسلیم بگویم! اخیره سنگینی برای ملت بود که در این شب عیدی با این جامعه بخواهد جبران شود و یک خسته ناشدیم می‌گوییم و تشکر می‌کنم از دلاوران فولادین آتش‌نشانی که با نثار جانشان توانستند امنیت را به این مردم برگردانند، لسانم قاصر است از تشکر و هیچ الفاظی پیدا نمی‌کنم که واقعا در خور رحمت‌های آن‌ها باشد! این شورایی سسین به طرح مشکلات محله پرداخت و گفت: مشکلات محله ما بسیار زیاد است! اینجا اگر واقعا می‌خواهد به صورت دلسوزانه کاری انجام شود، باید یک کارهایی اتفاق بیفتد، و گرنه با دو تا سطل شستن و چهار تا چاله پر کردن، هر شهرداری در هر زمانی این کارها از دست او برمی‌آید! ولی ما یک مشکل عید عید داریم، سوراخ‌های آب مشکل از ابتدای شورایی، زمان شهران این سابق نام‌نگاری کردیم، اسناد او ردیم و خواهش و تمنا کردیم که این محله ما

عباس دشت آبادی جانشین شورایی محله «ایوذر» شرکت کننده بعدی این نشست بود که به طرح دیده‌گاه‌ها و نقطه نظرات خود پرداخت. وی در ابتدا به اقدامات انجام شده توسط شورایی اشاره کرد و افزود: بنده دو دوره یکساله دبیر شورایی بوده‌ام. چند دوره هم جانشین هستم. یک دوره رابط و یک دوره منشی بودم، می‌خواهم به عملکرد آن سال‌های خود بپردازم. من در بخش سلامت در محله خودمان فعالیت داشتم. کارهایی در این زمینه انجام دادیم- از جمله آنکه چون در آن زمان نسرای محله وجود نداشت ما در مساجد محله دکتر می‌بریم و فشار خون، تست اچ‌آی‌وی (HIV)، اچ‌آی‌اس (HBS)، کانسرهای پرست را در آنجا آزمایش می‌کردیم، سسپ گردشگری را در محله فعال کردیم، البته من شاگردی دوستان را می‌کردم. تمام نظرها اهالی و مردم محله را پیاده می‌کردیم، دشت آبادی در ادامه تشریح فعالیت‌هایش افزود: ما بهمانگی معانور ترافیک منطقه کوچ‌ها را به صورت زیگزاگ یک طرفه کردیم. کوچ‌هایی که الان خودتان می‌دانید در هنگام شب یک ماشین به زور وارد کوچ‌ها می‌شود، در آن زمان دو طرف خیابان پارک می‌کردند، برای عبور خیلی مشکل داشتند، به همین دلیل از معانور ترافیک منطقه کمک گرفتیم. از دیگر موارد پیگیری شده توجه به فضای سبز و هرس درخت‌ها بود. وسایل ورزشی گذاشتیم

عباس دشت آبادی جانشین شورایی محله «ایوذر» شرکت کننده بعدی این نشست بود که به طرح دیده‌گاه‌ها و نقطه نظرات خود پرداخت. وی در ابتدا به اقدامات انجام شده توسط شورایی اشاره کرد و افزود: بنده دو دوره یکساله دبیر شورایی بوده‌ام. چند دوره هم جانشین هستم. یک دوره رابط و یک دوره منشی بودم، می‌خواهم به عملکرد آن سال‌های خود بپردازم. من در بخش سلامت در محله خودمان فعالیت داشتم. کارهایی در این زمینه انجام دادیم- از جمله آنکه چون در آن زمان نسرای محله وجود نداشت ما در مساجد محله دکتر می‌بریم و فشار خون، تست اچ‌آی‌وی (HIV)، اچ‌آی‌اس (HBS)، کانسرهای پرست را در آنجا آزمایش می‌کردیم، سسپ گردشگری را در محله فعال کردیم، البته من شاگردی دوستان را می‌کردم. تمام نظرها اهالی و مردم محله را پیاده می‌کردیم، دشت آبادی در ادامه تشریح فعالیت‌هایش افزود: ما بهمانگی معانور ترافیک منطقه کوچ‌ها را به صورت زیگزاگ یک طرفه کردیم. کوچ‌هایی که الان خودتان می‌دانید در هنگام شب یک ماشین به زور وارد کوچ‌ها می‌شود، در آن زمان دو طرف خیابان پارک می‌کردند، برای عبور خیلی مشکل داشتند، به همین دلیل از معانور ترافیک منطقه کمک گرفتیم. از دیگر موارد پیگیری شده توجه به فضای سبز و هرس درخت‌ها بود. وسایل ورزشی گذاشتیم

مشکلات در محله بسیار زیاد است!

عباس دشت آبادی جانشین شورایی محله «ایوذر» شرکت کننده بعدی این نشست بود که به طرح دیده‌گاه‌ها و نقطه نظرات خود پرداخت. وی در ابتدا به اقدامات انجام شده توسط شورایی اشاره کرد و افزود: بنده دو دوره یکساله دبیر شورایی بوده‌ام. چند دوره هم جانشین هستم. یک دوره رابط و یک دوره منشی بودم، می‌خواهم به عملکرد آن سال‌های خود بپردازم. من در بخش سلامت در محله خودمان فعالیت داشتم. کارهایی در این زمینه انجام دادیم- از جمله آنکه چون در آن زمان نسرای محله وجود نداشت ما در مساجد محله دکتر می‌بریم و فشار خون، تست اچ‌آی‌وی (HIV)، اچ‌آی‌اس (HBS)، کانسرهای پرست را در آنجا آزمایش می‌کردیم، سسپ گردشگری را در محله فعال کردیم، البته من شاگردی دوستان را می‌کردم. تمام نظرها اهالی و مردم محله را پیاده می‌کردیم، دشت آبادی در ادامه تشریح فعالیت‌هایش افزود: ما بهمانگی معانور ترافیک منطقه کوچ‌ها را به صورت زیگزاگ یک طرفه کردیم. کوچ‌هایی که الان خودتان می‌دانید در هنگام شب یک ماشین به زور وارد کوچ‌ها می‌شود، در آن زمان دو طرف خیابان پارک می‌کردند، برای عبور خیلی مشکل داشتند، به همین دلیل از معانور ترافیک منطقه کمک گرفتیم. از دیگر موارد پیگیری شده توجه به فضای سبز و هرس درخت‌ها بود. وسایل ورزشی گذاشتیم

تأمین امنیت خواسته به حق مردم!

سید حسین موسوی عضو شورایی محله «ایوذر» اولین سخنران این نشست هم‌اندیشی است که در ابتدا به انتقال خواسته‌های مردم اهالی محله به مسئولان پرداخت. موسوی گسترش سربوری‌های بهداشتی در سطح محله، ایجاد سربوری حمل و نقل عمومی توسط شرکت‌های خصوصی، طرح اتوبوس‌های خصوصی در سطح محله، گسترش استفاده پهنه مردم از اجزای استفاده زراعی و بهداشتی و نظافتی در سطح محله را از مهم‌ترین اقدامات شورایی در گذشته برشمرد و گفت: یکی از خواسته‌های به حق مردم محله از مسئولان امنیت بیشتر در سطح محله است. آن موردی که به ما مربوط می‌شود، تعامل با اداره برق منطقه در جهت روشنایی بیشتر، بهتر در محله است چون سبب کاهش بسیار جرم و جنایت می‌شود. وی در ادامه به طرح مشکلات محله پرداخت

سید حسین موسوی عضو شورایی محله «ایوذر» اولین سخنران این نشست هم‌اندیشی است که در ابتدا به انتقال خواسته‌های مردم اهالی محله به مسئولان پرداخت. موسوی گسترش سربوری‌های بهداشتی در سطح محله، ایجاد سربوری حمل و نقل عمومی توسط شرکت‌های خصوصی، طرح اتوبوس‌های خصوصی در سطح محله، گسترش استفاده پهنه مردم از اجزای استفاده زراعی و بهداشتی و نظافتی در سطح محله را از مهم‌ترین اقدامات شورایی در گذشته برشمرد و گفت: یکی از خواسته‌های به حق مردم محله از مسئولان امنیت بیشتر در سطح محله است. آن موردی که به ما مربوط می‌شود، تعامل با اداره برق منطقه در جهت روشنایی بیشتر، بهتر در محله است چون سبب کاهش بسیار جرم و جنایت می‌شود. وی در ادامه به طرح مشکلات محله پرداخت

ایران وطن

در این نشست اتحاد تصمیم در خصوص نوع و شیوه واکنش حامیان جامعه مدنی در مواجهه با فاجعه بارسلاکو، ارائه بحث و وضعیت جامعه مدنی ایران بررسی شد

برگزاری هفتمین نشست هم اندیشی «تهاد‌های مدنی»

هفتمین نشست هم اندیشی «تهاد‌های مدنی» توسط «حامیان جامعه مدنی» با حضور نمایندگان سازمان های مردم نهاد و اعضای شورای حامیان جامعه مدنی برگزار شد در این نشست نوع و شیوه واکنش حامیان جامعه مدنی در مواجهه با حوادث ملی و چگونگی فعالیت حامیان جامعه مدنی مورد بررسی، تحلیل قرار و تصمیم گیری گرفت.

هفتمین نشست هم اندیشی «تهاد‌های مدنی» توسط «حامیان جامعه مدنی» با حضور نمایندگان سازمان های مردم نهاد و اعضای شورای حامیان جامعه مدنی برگزار شد در این نشست نوع و شیوه واکنش حامیان جامعه مدنی در مواجهه با حوادث ملی و چگونگی فعالیت حامیان جامعه مدنی مورد بررسی، تحلیل قرار و تصمیم گیری گرفت. این نشست با دستور جلسات، اتحاد تصمیم در خصوص نوع و شیوه واکنش حامیان جامعه مدنی در مواجهه با فاجعه پیش آمده (بارسلاکو)، ارائه بحث و وضعیت جامعه مدنی ایران توسط حامی‌های حادادی، تغییر نام کمیته اقتصادی به کمیته پشتیبانی، پیشنهاد تشکیل کمیته توسعه و استماع گزارش مسئولین کمیته‌های تشکیل شده برگزار شد.

این جلسه با مدیریت سعید دهقان برگزار شد و در دستور کار اول این جلسه موضوع وقوع حادثه ساختمان بارسلاکو مورد توجه قرار گرفت و بعد از بررسی این حادثه توسط حاضرین از ابعاد مختلف چگونگی واکنش حامیان جامعه مدنی در موضوعات با نظر سنسجی ارائه و پیشنهادی پی گیری شد که در نهایت آغازه کار واحد پیش رویدادهای ملی با عضویت روسای کمیته ها و هم راهی یکی از اعضای شورای حامیان جامعه مدنی به اکثریت آرا تصویب شد. در دستور کار دوم جلسه های همدادی نایب رئیس حامیان جامعه مدنی وضعیت مدنی ایران بررسی قرار داد، وی در اینبار گفت: بررسی اسباب نظر سنسجی های صورت گرفته در دنیا موضوع فعالیت سازمان های مردم نهاد در ذیل چهار عنوان: ساختار، محیط، تاثیر و ارزش ها مورد توجه و بررسی قرار گرفته است که نمودار ارزیابی ایران نمایش مناسبی از فعالیت سازمان های مردم نهاد در سطح کلان اجتماعی به نمایش نمی گذارد. وی ادامه داد: هم‌تراز با نظری سنسجی جهانی طبق نظر سنسجی که در کشور با توجه به بارم بندی این «برنامه» با شرکت بیش از ۵۰ سازمان مردم نهاد کشور در سال ۹۱ صورت گرفت آمارها وضعیت مناسبی از فعالیت جامعه مدنی نمایش نمی دهد.

حدادی تاکید کرد: در ایحادی مناسب فعالیت جامعه مدنی در کشور، حامیان جامعه مدنی شکل گرفته است که در آن چهار وظیفه: دیدنی، توانمندسازی، پشتیبانی و فرهنگ سازی را برای خود به رسمیت شناخته است و تلاش دارد با مشارکت فعالین اجتماعی «حامیان جامعه مدنی» موضوع فعالیت مدنی در کشور چهره مناسبی به خود بگیرد. در ادامه نشست هم اندیشی حامیان جامعه مدنی تغییر نام کمیته های جلوگیری از مزارای و تعیین برنامه عمل توسط اعضای کمیته مورد بررسی قرار گرفت که در نتیجه کمیته اجتماعی به کمیته توانمندسازی، کمیته فرهنگ سازی به کمیته فرهنگی، کمیته حقوقی به کمیته دیدنی و کمیته اقتصادی به کمیته پشتیبانی تغییر نام داد همچنین پیشنهاد تشکیل و فعالیت کمیته توسعه پایدار در این نشست مطرح شد که برای بررسی بیشتر نوع فعالیت این کمیته و مولفه های مورد توجه آن در جلسه بعدی موعول شد.

۲۳ درصد افراد جامعه دچار ناامنی روانی هستند

وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی گفت: ۲۳٫۴ درصد از افراد ۱۵ تا ۶۴ سال در طیفی از ناامنی روانی قرار دارند اگر این درست باشد، یعنی از هر ۵ نفر یک نفر در این طیف است. به گزارش خبرنگار مهر، علی ربیعی در مراسم افتتاح مرکز کم مشاوره تلفنی ۱۴۸۰ با بیان اینکه امروزه نیاز به مشاوره بیش از هر زمانی احساس می شود، افزود: براساس مطالعات حدود ۵۳ درصد از مل عمر ویر به شیوه زندگی، ۲۱ درصد به عوامل اجتماعی و ۱۶ درصد به وراثت و ۱۰ درصد به مسائل بهداشتی مربوط است و به طور کلی می توان گفت ۷۳ درصد از عوامل کاهش عمر به سبک زندگی و محیطی ارتباط دارد. وی ادامه داد: ۲۳٫۴ درصد از افراد ۶۴ تا ۱۰۰ سال در طیفی از ناامنی روانی قرار دارند اگر این درست باشد، یعنی از هر ۵ نفر یک نفر در این طیف است. و وظیفه بهداشتی اینجاست که باید با هدف ای فراهم خدمات بدهیم، وی ادامه داد: کسانی که حتی هزینه یک مشاوره را ندارند باید حمایت شوند متأسفانه در این طیف ناامنی روانی زنان سهم بیشتری دارند و زنان تنها در این گروه بیشترین آسیب را می بینند. شهرهای بزرگ تهران و گرج با ولایت بالا و بعد سایر شهرها سهم دارند نیز از افرادی متاثر به مشاوره بگیریم.

از سه راه شکوفه در دست ابتدای خیابان پیروزی اگر بخواهید وارد محله شیوا شوید، بیشتر از نندگان تا کسی این محله را به نام قدیمی می شناسند. محله‌های که نام خود را از نام تیگو یک بازرگ بر برگ وام گرفته است تا چهار دهه پیش شغل بیشتر کسبه این محله «تخانی» بود. میوه فروش های دوره گردی که میوه های خوش آب و رنگ را با چرخ های دستی می کردند. کهم کم تخانی جمع شده و در سال ۱۳۲۵ بازار روز سر اسباب راه اندازی شد که این بازار محل فروش انواع و اقسام میوه و سبزیجات و صیفی جات بود. بعد از گذشت ۴ دهه دیگر خبری از میوه فروشی های بزرگ در محله شیوا نیست اما تا چشم کار می کند؛ و انتی های دستفروش را می توانید در معابر باریک این محله ببینید که انواع و اقسام میوه های ارزان قیمت را با وانت های مجر خود به دستگاه کار تخان کرده اند و راه را به خود روهای بسته اند: «یکی از مشکلات این محله نبود امنیت است... نزاع های خیابانی و خفت گیری ها و فروش مواد مخدر امنیت را از محله شیوا برده است... از کلانتری های ۱۱۰ شهدا و ۲۱ خواست کرده ایم تا یک کیوسک انتظامی داخل محله بگذراند تا بتوانیم هم امنی ترانه محله برگردانیم؛ هم وضعیت معنایان و پزشکان را سر و سامان بدهیم... با وجود درخواست اهالی محله هنوز نتوانسته ایم پای نیروی نظامی را به داخل محله باز کنیم... بیشتر معضلات اجتماعی محله شیوا از وجود معنایان و فروشندگان مواد مخدر ناشی می شود. اکثر دزدبهای خرد محلی هم توسط این افراد انجام می شود. از محله های دیگر هم برای تهیه مواد مخدر به این محله می آیند... محله شیوا هم مصرف کننده مواد مخدر را در هم فرودنده...»

ریشه های معضلات اجتماعی در بافت فرسوده

اهالی محله وجود بافت فرسوده را عامل مهمی برای گسترش بزهکاری های اجتماعی می دانند. آنها سال هاست که از معابر تنگ و باریک و کوچه هایی که ساکنانش را در خود زندانی کرده است؛ خسته شده اند: «اصل موضوع این است که بافت فرسوده و کوچه های باریک باعث ایجاد معضلات اجتماعی در این محله می شود... وقتی بافت یک محله فرسوده باشد؛ مکان های بی دفاع شهری زیادی به وجود می آید که باعث می شود معضلات اجتماعی در آن رشد کند و ماندگار شود... برخی از کوچه های این محله آفتدر فرسوده هستند که حتی یک آمبولانس نمی تواند یک بیماری که به کمک های اولیه نیاز دارد را به بیمارستان برساند چه برسد به وقوع آتش سوزی و اینکه انتظار داشته باشیم ماشین های آتش نشانی به راحتی وارد محله بشوند...»

اهالی محله از تسهیلاتی که مسئولان برای نوسازی و وعده داده اند؛ ناراضی هستند: «تسهیلاتی که دستگاه های متولی برای احیای بافت فرسوده می گذارند و تبلیغ می کنند؛ به طور کامل اعطای نمی شود و مردم هم از این وعده های سر خرمن استقبال نمی کنند... به عنوان مثال بانک ها یا وام نوسازی نمی دهند و یا اگر با پارتی بازی و تئوری از این وام استفاده کنید؛ بهره وام ها بسیار بالاست... جسات زیادی شهرداری با شورایی ها و اهالی محله در این رابطه گذاشته اما نتیجه ای نداشته است... در اینجا شهرداری در زمینه لایروبی، اسفالت و جدول کارهایی را انجام داده است... سرمایه گذاران خصوصی برای نوسازی بافت فرسوده این محله وارد نشده اند و جمیع املاک ریزان برای نوسازی در این محله انجام نمی شود...»

هفته نامه «پدیده شهر» بررسی می کند:

«شیوا» امنیت ندارد!

افسانه قاضی این روزها محله امنیت ندارد. محله‌ای در کنار دروازه دولاب که قدمتش نه به اندازه عمر ۲۰۰ ساله تهران، اما ۱۵۰ سالگی می شود که عمرش با برگ های تاریخ عجب قعر تیران نایه امر و ز پیوند خورده است. هر چند نزدیک دهه یا شاید بیشتر است که نام خیابان و محله «شیوا» به شهید «دورزن» تغییر پیدا کرده است؛ اما همچنان تهرانی‌ها این محله را به خوش نامی «شیوا» می شناسند. فرد خبری که نامش سهیلان طولانی است که این محله کوچک را بر سره و عام کرده است. محله «شیوا» نهمین محله منطقه ۱۴ است که بین خیابان های مستفیذ، حنی زاده، جعفری، پورعیدی، دهم فروردین و کندی قرار دارد. محله‌ای کوچک با تراکم جمعیتی بالا که تبدیل به پارکینگ خود روهای تبدیل شده است. بافت فرسوده، معابر تنگ و باریک، نبود امنیت، فقر و اعتیاد بخشی از مشکلات این محله را تشکیل می دهد. اگر روز کاری این محله پر بود از باغ های بسیار اما اکنون این محله از نبود فضای سبز و اماکن تفریحی رنج می برد. آنتنطور که تاریخچه محله شیوا نشان می دهد؛ در گذشته قسمتی از زمین های محله متعلق به وثوق الدوله بوده است که کم کم فروخته و به قطعات کوچک تبدیل شد و خانه سازی در محله به صورت پراکنده آغاز شد. خرد شدن زمین های بزرگ سر آغازی بود برای رشد ناظمون محله شیوا؛ محله‌ای با کوچه های باریکی که هر چند برخی از آنها به هم راه دارند؛ اما آلمان ساکنانش را بریده است و اکثری های برای نوسازی بافت فرسوده آن باقی نگذاشته است. در این محله قدیمی هنوز می توان ردی از بیخالی های قدیمی تهران پیدا کرد. قالب های ینی که در بیخالی شیوا تولید می شد؛ بیشتر یان زیادی در میدان شوش و سر چشمه داشت. مسن ترهای محله می گویند که در حدود سال ۱۳۵۰ از خیابان غیانی تا موتور آب؛ جاده خاکی بوده که دیوار آن کاه گلی و بیخالی بوده است... در این محله دو ایستگاه در شنگه وجود داشته که یکی برای میدان خراسان و دیگری برای میدان سر آسب مسافران را جایه جامی کردند... در این محله قسمتی از برگ قبرستان ارمانه وجود دارد که در گذشته ارمانه، اموال خود را در آن دفن می کرد. اما الان کسی در آن دفن نمی شود تعدادی از سنگ های قبر با ارزش این مجموعه متعلق به گورستان و تگ است که پس از تغییر کاربری این گورستان به باشگاه آر ان را به این مکان منتقل شده است...»

محله یار کینگ خورد روهای بدون یار کینگ شده است

خانه‌های فرسوده از یک طرف و از سوی دیگر پارک معابر باعث شده تا خانه‌های نوسازی که اقدام به نامین پارکینگ های مورد نیاز واحدهای خود کرده اند نیز نتوانند از امکان پارک خودرو و استفاده کنند: «بخشی از ترافیک خیابان دورزنی به خاطر پارک خودروها در دو طرف خیابان است که حتی راهی برای عبور یکی از کوچه‌های خود روهود ندارد... وانت بارهای میوه فروش هم ترافیک این خیابان را بیشتر می کنند... دو تا پارکینگ محلی وجود دارد که اگر تبدیل به پارکینگ طبقاتی شود؛ بخشی از مشکلات محله رفع می شود...»

کمبود مرگه نگر تفریحی و ورزشی

هر چند داخل محله شیوا اطراف آن یکی، دو دور زشگاه وجود دارد؛ اما اهالی محله نمی توانند این مراکز را استفاده کنند. نبود بوستان و فضای سبز هم باعث شده تا کودکان و نوجوانان این محله معلا جای برای بازی نداشته باشند: «شاید بتوان گفت بزرگترین کار عمرانی شهرداری در سال های اخیر در محله شیوا ساخت بوستان نشاط باشد. این محله دو تا پارک کوچک دارد. بچه های محله جای بازی ندارند... اما در مجموع فضای سبز و ورزشگاه در این محله کم است... البته محله شیوا ورزشگاه دارد؛ اما مردم نمی توانند از آن استفاده کنند. یک فضای ورزشی داخل سرای محله وجود دارد که آن را به بخش خصوصی با قیمت پایین اجاره داده اند که خدمات خوبی ارائه نمی دهد... صبح تا ظهر خانم ها و بعد تا ظهر تا ۱۱ شب هم اقایان هستند... ورزشگاه ایثار گران هم در کنار محله در خیابان مظفی جعفری اخیرا افتتاح شده است... خاکش را این محله خورد اما در نهایت اداره ورزش و انگذار شد و اهالی محله نتوانستند از این ورزشگاه استفاده کنند...»

محله‌ای کوچک با تراکم جمعیتی بالا

یک نگاه اجمالی به محله شیوا نشان می دهد که تراکم جمعیتی بسیار بالایی در این محله کوچک زندگی می کنند که از نظر اقتصادی جزو اقشار ضعیف هستند: «... قیمت آپارتمان نوساز متری دو میلیون و ۵۰۰ هزار تومان است... اجاره خانه های قدیمی نیز با ۱ میلیون و ۲۰۰ هزار تومان اجاره امکان پذیر است... فرسودگی محله باعث شده تا ارزش املاک آن پایین باشد و همین مساله باعث شده تا افراد مختلفی از شهر های دور و نزدیک و حاشیه های تهران در این محله ساکن شوند... همین نا همگونی فرهنگی بزهکاری های زیادی را در محله ایجاد کرده است...»

خطراتی که کم کم فراموش می شود

هنوز هم حال و هوای قدیمی اش را حفظ کرده است. وقتی در محله قدیم می زنی احساس می کنی زمان در سال پیش ثابت مانده و دیگر جلوه نرفته است. تک و توک مغازه هایی با دکور اسبون مدرن می بینی، بیشتر مغازه ها هنوز به حال و حال هوای قدیم خود پایبندند؛ به همین دلیل می توانی ترستی ۴۰ تا ۵۰ سال پیش شرایط محله به صورت چهره بوده است؛ اما به گذشته این محله بایبید. بسیاری از ساکنان محله شیوا خاطرات کودکی خود را در درختان قدیمی «همدلم» گذرانده اند. این مدرسه از سال ۱۳۴۰ تا ۱۳۶۰ فعال بود و اکنون تخریب شده و جای آن از آثار تعمیر اتومبیل و تالار پذیرایی گرفته است بچه های خیابان شیوا اکنون به دبستان چوخ خراسانی (ترابی سابق) می روند. همچنین دبستان صابر که در سال ۱۳۱۰ تأسیس شده؛ یکی از قدیمی ترین مدارس شهر تهران است که در محله فعالیت می کند.

شیوا و باغ های گل

گل فروشی یکی از مشاغل قدیمی منطقه است که هنوز هم با وجود بازار گل از همه نقاط شهر برای تهیه آن به منطقه مامی آیند. خیابان شیوا هم علاوه بر این که یکی از خیابان های قدیمی منطقه به شمار می رود، مرکز بخش گل و درختچه های زینتی برای باغچه های منازل بوده. البته خیابان شیوا دارای کسبه های مختلف بوده است و اهالی محله می توانستند همه نیاز خود را در این محله بر طرف کنند؛ با قافا و با میوه یزی خیابان شیوا بسیار معروف بود. پارچه فروشی، طلا فروشی، کله پزی، سمپاوری و شیرینی فروشی از سال ۵۰ به بعد در محله شکل گرفته است. هنرهای باغی یکی از هنرهای بازار ش مادر بزرگ هادر خیابان شیوا است.

ستاره های محله‌ای

منطقه‌ما به دلیل وجود زمین های خاکی متعدد محل رشد بسیاری از ستاره های فوتبال بوده است. بنابراین طبیعی است که جوانان منطقه از گذشته علاوه زادی به این ورزش داشته باشند. محله شیوا هم نیم فوتبال داشته که جوانان محل تشکیل شده بود. آنها در زمین خاکی شیوا واقع در خیابان لرسران تمرین و مسابقه می دادند. این تیم بعدها با نام پتروشمی توانست تیم پرسپولیس را مغلوب کند. اکبر محسنی فرامانی (فوتبالیست) شهید راهی ملی (فهرمان کشتی جهان) از ورزشکاران این محله بودند.

کارخانه برق باتوق معتمدان کار نتخاب

داخل خیابان درباری که می شویم؛ اهالی محله زمین باتوق معتمدان و کار نتخاب داشته است. آن هم درست از خیابانی که ابتدای آن از سمت خیابان پیروزی یکی از اعضای ورزشکار شورای شهر تهران محل کسب و کارش است. «زمینی داخل خیابان درباری وجود دارد که برای اداره برق است و شب ها داخل این زمین بزرگ معتمدان می خوابند. این زمین میله های فلزی در داخل زمین می روند. خیلی تلاش کردیم این زمین را برای سراسری محله بخریم؛ اما نشد. شب و روز معتمدان داخل این زمین جمع می شدند.

اتاق های داخل زمین را برای خودشان کرده بودند. رفت و آمد معتمدان داخل این زمین زیاد شدند. اعتراض زیاد محل همسایه های پست این زمین باعث شد تا این مشکل را به نیروی انتظامی انتقال دهیم و رئیس کلانتری همکاری خوبی با ما کرد اما معتمدان این زمین سلامتی خودشان را با مالک زمین هم در خطرات گرفتیم. معتمدان قفل در را بریده بودند و خودشان قفل و زنجی جدیدی به در زده بودند. در حال حاضر این زمین سه مالک دارد. قدیمی ترین زمین کارخانه برق بود و تولید برق برای این محدوده می کرد. الان کارخانه سال انبار اداره برق شد و بعد هم زمین را تخلیه کردند و دو برقی به ضلع شمال پلار گل نام منتقل شد. بعد چند سال انبار اداره برق شد و بعد هم زمین را تخلیه کردند و دو برقی به ضلع شمال پلار گل نام منتقل شد. بعد چند سال انبار اداره برق شد و بعد هم زمین را تخلیه کردند و دو برقی به ضلع شمال پلار گل نام منتقل شد. بعد چند سال انبار اداره برق شد و بعد هم زمین را تخلیه کردند و دو برقی به ضلع شمال پلار گل نام منتقل شد.

کمیود پارکینگ اولین مشکل محله جوادیه

اگر از مشکل هجوم موش ها به محله جوادیه بگذریم که اهالی محله خوب می دانند که ریختن غذا و زباله ها در کنار جوی ها و بایچه ها باعث افزایش این حیوانات موذی داخل محله شده است. بافت فرسوده و کثیفی مشکلی است که اهالی به آن اشاره می کنند و نبود پارکینگ هم مشکلی است که ناشی از فرسودگی املاک و معیار این محله می شود. بافت فرسوده در این محله زیاد است. هر چند ساخت و سازهای زیادی داخل محله انجام می شود؛ اما میزان فرسودگی املاک و خانه ها در این محله بسیار زیاده تاز نوسازی است که انجام می شود. املاک فرسوده این محله بالای ۵۰ سال عمر دارند. مثلا مغازه من ۵۰ ساله ساخت است و من فقط داخل آن را بازسازی کرده ام. نبود پارکینگ هم ناشی از فرسودگی محله است. گاهی اوقات مردم خودروهایشان را دوبله و یا سوله پارک می کنند. کوچه ها پارک است و اکثر ساکنان این محله هم ماشین دارند. آبا تان های جدید هم ۴ طبقه و ۸ واحدی ساخته شده اند که به دلیل کمیود جای پارک اهالی مجبورند ماشین هایشان را داخل خیابان پارک کنند.»

جووانان در غیر معضلات اجتماعی

هر چند آهنگ کندن نوسازی داخل محله جوادیه نواخته شده است؛ اما درگیر شدن جووانان این محله به آسیب های اجتماعی باعث شده تا نگرانان خانواده ها بیشتر شود. «معتمدان این محله باید هستند. در همین کوچه ها جوان های ۱۸ تا ۲۰ ساله از دختر و پسر به راحتی مواد مخدر خرید و فروش می کنند. کلانتری محله هم از این موضوع مطلع است اما کاری انجام نمی دهد. هر چند تاحدودی محله از وجود رانل و اوپاش پاکسازی شده است اما زور گیری در این محله بسیار انجام می شود. خود من یکبار مورد زور گیری قرار گرفتم. ساعت ۷ شب بود با دو تا نفر وارد مغازه شدند و دخلم را خالی کردند و اداره آگاهی آمد گفت که برو خدا را شکر کن که نکشند. الان ۱۰ سالی می گذرد و از آن زمان من شب ها استرس دارم. البته می دانم که مشکل زور گیری در همه جای تهران وجود دارد. در این محله خانواده های فقیر و زنان سرپرست خائوار زیادی زندگی می کنند. خانواده هایی که باسپیلی صورت خود را اسرخی می کنند.»

اسپایدرمن های معتمد

کمرتو فردی است که فیلم سینمایی اسپایدرمن را به خاطر ندانسته باشد اما محله جوادیه هم اسپایدرمن دارد؛ اما از نوع معتمدان. مردان و زنانی که خانه های خالی و مخروبه را شناسایی می کنند و حتی اگر در این خانه ها مسدود شده باشد؛ از لوله گاز بالای رونودور یک عملیات تصویر را بل خود را به پنجره خانه متروکه می رسانند و در آنجا زندگی می کنند. «معتمدان از لوله گاز بالای رونودور داخل این خانه مخروبه زندگی می کنند. بله های این ملک ریخته است و زن و مرد معتمدان دیوار بالا می روند و خودشان را داخل این ملک می رسانند. صاحب آن خارج از کشور هست. چند وقت پیش کلانتری آمد و معتمدان را از داخل این ملک خارج کردند. کنار مغازه فنادی فنادی از لوله گاز بالا بردند. زن عجب کوتی ندیدید؟ شبانه روز معتمدان از این میله بالا می روند. ۷ سال هست که معتمدان از دیوار بالا می آید. رووند اعتراض کردیم اما توجه نمی کنند. در میدان با بچه یی خانه معتمدان معروف است. سه بار نیروی انتظامی ریخت داخل این خانه و معتمدان را داخل آن بیرون کرد اما دوباره آمدند. بعضی شب ها از زن و مرد معتمدان لوله گاز بالای رونودور داخل این خانه می شوند.»

ترافیک محله بر سر وانت های دستفروشی است

غروب ها که می شود، ترافیک خیابان پیروزی می ریزد داخل محله جوادیه. «اینجا ترافیک زیاد است. خیابان های این محله شاره ا های است که ترافیک پیروزی را به داخل محله منتقل می کند. خیابان های درباری و پیروموند تنها راه فرار خودروها از ترافیک پیروزی هستند. میدان پروچردی غروب ها قفل می شود. شهرداری چند سال پیش در یک طرف میدان با بچه ای ساخت تاوانتی ها همکتر در کنار میدان با بستاند اما همین با بچه ترافیک این محله از یاد کرده است. اگر این با بچه را برداردند حداقل ترافیک کمتر می شود. به اندازه یک لاین ماشین عبوری کنند. اینجا توپوس ها که در ایستگاه میدان پروچردی توقف می کنند؛ دیگر ماشین ردمی شود. سینما آسمان آبی این محله مدت هاست که کار نمی کند تنها چندباری در این سال ها برای برگزاری کنسرت اجاره داده شد. مردم این محله مشکل پارکینگ دارند. می توانستند با معتمدان این محله همکاری کنند و یک زمین با بچه را به صورت یک مجتمع فرهنگی تبدیل کنند. این سینما ۷۵ تا تصدلی دارد. یک سال ۲۰ تا ۲۵ نفره درست کردند و دوسه طبقه پارکینگ ایجاد کردند. مالکان سینما فروشنده هستند و حاضر ندان ملک راه شهر داری فرو شد. محله جای تفریحی و بوستان نداریم. پلیس راهنمایی و رانندگی هم اینجا همکاری نمی کند. گفتیم وانتی ها را چرا همه سنگین کنند؛ اما آلن را چرا اجرام ندادند. کارگران قصلی هم بر این میدان می ایستند و توسط خیابان هم می آیند. مردم در عبور و مرور دچار مشکل می شوند.»

اسپایدرمن های معتمد

هفته نامه «پدیده شهر» وضعیت محله «جوادیه» را بررسی می کند.

محله جوادیه از محله های میانی منطقه ۴ است که در زمان های قدیم باغ های زیادی وجود داشت. که در آن گل پرورش می دادند؛ وجود داشت. حتی این محله در تاریخ ماصار دارای یک سینما نسبتا بزرگ بود که فیلم های زیادی از تاریخ سینمای ایران در آن به نمایش در آمده است. وقتی وارد محله جوادیه می شویم؛ بافت فرسوده این محله؛ بافت فرسوده سه تا ۴ دهه اخیر است. به این دلیل که در نیم قرن گذشته این محله را باغ های بزرگی تشکیل می داد که در مقابل آن پادگان های نظامی نیروی هوایی و زمینی از تنش شکل گرفت. بعد هم این زمین ها تغییر کاربری داد و تبدیل به خانه های مسکونی کوچکی شد که از زمان ساخت این خانه ها اکنون نزدیک به ۸۰ سال می گذرد. تراکم جمعیتی در این محله هم به نسبت سایر محله های شهر تهران بالاست. در این محله هم می توان معیار باریک و کوچه های تنگی که در وسط آن تیرهای برق مانع از عبور خودروها می شود؛ را دید. این محله نام خود را از خوش نامی فردی به نام سید جوادی گرفته است که از شمال به خیابان پیروزی، از جنوب به شهید کریم پور عبودی، از شرق به خیابان یاسین و شاه آبادی (دهم فروردین)، از غرب به زیتنی افخم محدود می شود هر چند این محله اکنون به نام میدان شهید پروچردی شناخته می شود. اما همچنان قدیمی های محله سنی دارند تا نام سید جوادی زینت بخش این محله باشد. تاریخ تهران قدیم گواهی می دهد که بیشتر زمین های این محله متعلق به «دولابی» ها بوده است. به عنوان مثال قسمتی از زمین های این محله متعلق به حاج غلام حسین حاج قربانی که وی یکی از ملاکان این محله بوده و قسمتی دیگر از زمین های این محله هم گویا متعلق به سرهنگ امیلی و چند سرهنگ دیگر بوده است و این افراد زمین های خود را به قطعه های کوچک تقسیم کرده و به مردم واگذار کرده اند. نخستین خانه ای که پشت مسجد حجت ساخته شد منزل حاج آقا زاده مهر بوده است. که ایشان یکی از اولین و قدیمی ترین ساکنان این محله می باشند. در گذ شته بالای میدان پروچردی یخچال بسیار بزرگی وجود داشته است که در زمستان آب را در آن انبار می کردند و تبدیل به یخ می شد و در بهار و تابستان این یخ ها را به مردم می فروختند. قدیمی محمل حتی به یاد دارند که در همین میدان پروچردی گاز بزرگی وجود داشت که در آن قهوه خانه ای بود است که اکنون تخریب شده است.

مدیر هنری: گلنوش مریخی
مکانی: مهدی هادی
چاپ: سلام
نوع توزیع: نشر گستر امروز

صاحب امتیاز و مدیر مسئول: سیمین سالاری اسکر
سر دبیر: عابدین سالاری اسکر
معاون سردبیر: افسانه قانع
مدیر اجرایی: عدا... سالاری

هفته نامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی

تهران «سست» و زلزله «نزدیک»

دو باری که «طهران» زیر و رو شد!

ویژگی های توپوگرافیکی

چقدر به زلزله نزدیک هستیم؟

به عقیده کارشناسان، کشور ایران از مناطق مستعد وقوع زلزله بوده و بر پایه آمارهای رسمی در ۲۵ سال گذشته ۶۰ درصد تلفات جانی کشور ناشی از زلزله بوده است. به طوری که سالانه بر اثر بلایای طبیعی به طور متوسط بیش از هزار میلیارد ریال خسارت به کشور وارد می شود. بر اثر گزارش کمیته ملی کاهش اثرات بلایای طبیعی در ایران به طور متوسط هر سال یک زلزله ۴ ریشتری و هر ۱۰ سال یک زلزله به بزرگی ۷ ریشتری رخ می دهد. بر اساس همین گزارش هر سال احتمال وقوع ۲ زلزله بزرگ در کشور وجود دارد. در سال ۸۵ میلادی زلزله فاجعه باری در شمال تهران رخ داد. این زلزله همه روستاهای طالقان را ویران نمود و شهرهای تقریباً بی زلزله در طالقان تنها ۲ نفر باقی ماندند و در حومه های ری تقریباً ۱۵۰ روستا ویران شد. در سال ۸۳۰م. زلزله بزرگی در دماوند رخ داد که مناطق شمالی تهران و دماوند در شرق تهران به کلی ویران شد و در تهران حتی یک خانه از آسیب در امان نماند. بر اساس داده های موجود تاکنون حدود ۱۰۰۰۰ زلزله کوچک و بزرگ در شعاع ۱۰۰ کیلومتری مرکز تهران روی داده است که بیشترین فراوانی، مربوط به زلزله های با بزرگای کمتر از ۳.۵ بوده است. بر پایه این داده ها، فعالیت های ریز لوزهای در منطقه تهران عمدتاً در اطراف نقاط زلزله بر روی داده است:

۱) جنوب شرقی تهران (۲) جنوب تهران، نزدیک گسل شمال و جنوب (۳) منتهی الیه شرق تهران، در امتداد گسل مشا-فشم. بروندان املیتی عملکرد زلزله در کلان شهر تهران تمامی توان ملی در این زمینه را به چالش خواهد کشید. تهران علاوه بر آنکه با مخاطرات محیطی با منشأ طبیعی روبروست، از سوانح انسان ساخت نیز آسیب پذیر است. به طوری که خطرات تدریجی ناشی از عملکرد جمعیت در کلان شهر تهران به مراتب از خطرات ناشی از عملکرد محیط طبیعی بیشتر است و دامنه فاجعه را چندین برابر وسعت می بخشد. تهران بزرگ و همه نقاط سکونتگاهی بیرون آن از نظر خطر پذیری زلزله در درجه بالا قرار دارند. این موضوع با مشاهده نقشه گسل های تهران کاملاً مشخص است. علاوه بر این تأثیر گذاری عامل توپوگرافی در ایجاد و تسریع سایر مخاطرات و محدودیت های ژئومورفولوژیکی، به دلیل وجود چندین گسل اصلی و فرعی و سابقه زلزله خیزی در شهر تهران به نظر می رسد هر لحظه باید انتظار زلزله و خطر را در کلانشهر تهران داشته باشیم و این نیازمند توجه جدی در امر برنامه ریزی شهری و رعایت اصول ساخت و ساز و رعایت فاصله از حریم گسل ها و برنامه ریزی و آمادگی کامل در بروز این مخاطره و استفاده از علوم و دانش های درگیر در این مسئله می باشد. به دلیل وجود عوامل و فاکتورهای طبیعی و ژئومورفولوژیکی (شیب زیاد، جنس زمین، وجود گسل ها، آب راه ها و...) در حال حاضر بخشی از سکونتگاه های شمال تهران و مراکز گردشگری، در طول دره های کوهستانی شمال تهران و موازی با آب راه های اصلی استقرار و توسعه یافته اند. علاوه بر این، حریم توسعه شهری تهران بخشی از ساخت و سازها و سکونتگاه های شهری را به بالای خط گسل شمالی تهران و بر روی دامنه های کم ارتفاع شمالی توسعه داده است.

در میان عوامل طبیعی و یا بزرگی های ژئومورفولوژیکی کلان شهر تهران، یکی از مهمترین معضلات و مخاطرات محیطی که تهدید بزرگ و توسعه امنیت این شهر به شمار می آید، زلزله است.

گسل مشا-فشم: گسل تراستی مشا-فشم یکی از گسل های بنیادی البرز مرکزی است و در شمال تهران قرار گرفته است که از بخش میانی حوضه رودخانه جاجرود بایک راستای جنوب شرقی-شمال غربی، عبور می کند. شیب هادر همه جا به سمت شمال دیده می شود که بین ۲۵ تا ۷۰ درجه متغیر است. این گسل می تواند به منزله یک بالاراندگی در برخی نقاط و رواندگی در سایر نقاط تلقی شود.

گسل شمال تهران: گسل شمال تهران شاخص ترین عامل زمین ساخت در مجاورت شهر تهران است. این گسل از دامنه رشته کوه البرز و ارتفاعات توجال به طول ۲۵ کیلومتر، از کن در مغرب به لشرگ در مشرق ادامه دارد. گذرگاه بین گسل شرق شمال شرقی غرب-جنوب غربی است و به صورت تری ملایم به طرف جنوب متمایل است. در مغرب کن، گسل های متعدد شمال شرقی-جنوب غربی و شرقی غربی، تداوم آن را قطع می کنند. در شرق لشرگ، کن، گسل وارد یک ناحیه پیچیده زمین ساختی می شود و به گسل مشا-فشم می پیوندد.

گسل های جنوب و شمال ری: گسل های جنوب و شمال ری شاخص ترین گسل هادر دشت های جنوبی تهران هستند. این گسل هادر سراسر هر دوسوی فر و نشست ری برآکنده گی دارند.

منطقه کلان شهر تهران از سه بخش کوهستانی، کوهپایه و دشت تشکیل می شود. مناطق کوهستانی، ارتفاعات بالای ۱۸۰۰ متر را در بر می گیرد. به دلیل ارتفاع زیاد و محدودیت های قانونی، ساخت و ساز و سکونت در این محدوده وجود ندارد. از این رو توسعه فیزیکی تهران عمدتاً در منطقه کوهپایه و دشت در دامنه های جنوبی البرز صورت گرفته است. می توان گفت شیب جغرافیایی و شیب اجتماعی تهران بر یکدیگر منطبق است. یا به عبارتی توپوگرافی شهر به نوعی انعکاسی از توپوگرافی اقتصادی-اجتماعی آن است. با توجه به ارتفاع شهر تهران از سطح دریا بین ۱۷۵۰ متر در شمال که به حدود ۱۲۰۰ متر در مرکز و ۱۵۰۰ متر در جنوب شهر می رسد، شیب قسمت های کوهستانی شهر بین ۱۵ تا ۱۵۱۰ در صد، از میدان تجریش تا پهنه های عباس آباد با شیب متوسط ۲ تا ۵ در صد، از عباس آباد تا خیابان انقلاب اسلامی ۲ در صد و از مرکز شهر تا کنارهای آن به حدود ۱ در صد می رسد. این شرایط توپوگرافی و به تبع آن شبکه هیدروگرافی تهران به نوعی است که کلیه نزولات جوی حوضه های آبخیز در یک سیستم آب راه های شمال به جنوب در مناطق کوهستانی جریان داشته و پس از ورود به نواحی کم ارتفاع داخل شهر در دو جهت کلی جنوب شرقی و جنوب غربی ادامه مسیر داده و از شهر خارج می شود. مشخصه اصلی زمین شناسی تهران قرار گرفتن آن بین دو عظیم رشته کوه البرز (متعلق به دوران سوم زمین شناسی) و فلات ایران (متعلق به دوران چهارم زمین شناسی) است. مهم ترین نمود این مساله وجود گسل های فعالی چون گسل مشا، گسل شمال تهران و گسل ری است که موجب شده همواره زمین لرزه های خفیف و نامحسوس در محل این گسل ها به وقوع بپیوندد. تهران بر روی رسوبات اخیر و کواترن توسعه یافته است و نقشه های زمین شناسی موبد این نکته اند که آبرفت های پلیوسن و کواترنی و نهشته های یخرفتی در دشت تهران گسترش یافته اند. سنگ بستر تهران از سازندهای دوران سوم تشکیل شده که در مناطق کوهستانی شمالی تهران رخنمون یافته اند و عمدتاً گدازه های آتشفشانی ائوسن محسوب می شوند. رسوبات جوان تر روی این سنگ بستر قرار گرفته اند. سنگ بستر ارتفاعات بخش شرقی تهران در کوه های سه پایه و وی بی شهریان از سنگ آهک دولومیتی مربوط به دوران تریاس و کرتاسه تشکیل شده اند.

این گزارش چکیده از یک مقاله علمی تحت عنوان «معضلات و مخاطرات محیطی محدود کننده توسعه پایدار شهری (مطالعه موردی: کلان شهر تهران)» است که در اولین همایش بین المللی اقتصاد شهری ارائه شده است.

